

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดอาชญากรรมรุนแรงในสังคม
กรณีศึกษาอาชญากรรมข่มขืนหรือการคุกคามทางเพศ
FACTORS AFFECTING WILLINGNESS TO PAY FOR VIOLENT CRIME REDUCTION
CASE STUDY RAPE AND SEXUAL HARASSMENT

สลิล สันติพันธ์พิทักษ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2565

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดอาชญากรรมรุนแรงในสังคม
กรณีศึกษาอาชญากรรมข่มขืนหรือการคุกคามทางเพศ

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

FACTORS AFFECTING WILLINGNESS TO PAY FOR VIOLENT CRIME REDUCTION
CASE STUDY RAPE AND SEXUAL HARASSMENT

SALIN SUNTIPUNPITAK

A Master's Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(Master of Arts Program in Managerial Economics)
Faculty of Economics, Srinakharinwirot University

2022

Copyright of Srinakharinwirot University

สารนิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดอาชญากรรมรุนแรงในสังคม

กรณีศึกษาอาชญากรรมข่มขืนหรือการคุกคามทางเพศ

ของ

สลิล สันติพันธ์พิทักษ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระ ตั้งธรรมรักษ์)

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัลลิกา สมพลกรัง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดุลย์ ศุภานัท)

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดอาชญากรรมรุนแรงในสังคม กรณีศึกษาอาชญากรรมข่มขืนหรือการคุกคามทางเพศ
ผู้วิจัย	สลิล สันติพันธ์พิทักษ์
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พีระ ตั้งธรรมรักษ์

ปัจจุบันมีคดีอาชญากรรมเกิดขึ้นหลากหลายรูปแบบ โดยการก่อเหตุข่มขืนเป็นปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นจำนวนมาก ซึ่งการข่มขืนมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย หนึ่งในนั้นคือปัจจัยด้านสื่อ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม เพื่อศึกษาว่าสื่อสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติด้านการข่มขืนของบุคคลให้ลดลงได้หรือไม่ และสื่อสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติด้านความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองและป้องกันส่วนรวมได้หรือไม่อย่างไร ซึ่งผลจากการจากการคำนวณสถิติเบื้องต้น และจากการประมาณการด้วยวิธีการวิเคราะห์แบบถดถอย พบว่าสื่อทางด้านบวกทำให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองเพิ่มขึ้นมากกว่าสื่อด้านลบ และสื่อประเภทข่าวทำให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองและเพื่อลดความรุนแรงในสังคมเพิ่มขึ้นมากที่สุด และจากการทดลองอิทธิพลของสื่อต่อทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในสังคม ก่อนและหลังจากดูสื่อ พบว่าหลังจากรับสื่อข่าวทางด้านลบ ทำให้โอกาสในการก่อเหตุข่มขืน และโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จเพิ่มขึ้นมากที่สุด สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยให้ทั้งภาครัฐและเอกชนใช้สื่อที่มีวิธีทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมสะกิด เพื่อจูงใจให้บุคคลมีความเต็มใจจ่ายมากขึ้น และลดปัญหาอาชญากรรมข่มขืนลงในที่สุด

คำสำคัญ : ความเต็มใจจ่าย, อาชญากรรม, เศรษฐศาสตร์พฤติกรรม, การสะกิดโดยการชี้แนะ

Title	FACTORS AFFECTING WILLINGNESS TO PAY FOR VIOLENT CRIME REDUCTION CASE STUDY RAPE AND SEXUAL HARASSMENT
Author	SALIN SUNTIPUNPITAK
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2022
Thesis Advisor	Assistant Professor Doctor Peera Tangtammaruk

There are many types of crimes happening nowadays in Thailand, especially sexual harassment. The cause of sexual harassment comes from many factors including media. The researchers collected the data by using questionnaires and face-to-face interviews. The researchers also adapted data collecting methods from behavior and experimental economics to identify ways to change attitudes to sexual assault by using media. The researchers found out that positively using the media would increase people's willingness to pay as they want to protect themselves and also want to efficiently decrease violence in society. Moreover, determining the result by using OLS showed that the use of positive media increases the willingness to pay more than negative media statistically and from the result revealed that the negative media led to a higher chance of sexual assault. Accordingly, using positive media to nudge people's attitudes would increase their willingness to pay. Therefore, this research can be used to study or create media to decrease the chance of sexual harassment and invite people to pay for themselves.

Keyword : Willingness to pay Criminal Behavior Economics Priming as a nudge

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีระ ตั้งธรรมรักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ที่ได้ให้ความช่วยเหลือแนะนำให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัย และให้การสนับสนุนด้วยความเอาใจใส่เสมอมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะกรรมการในการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้ให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการแก้ไขปรับปรุงให้สารนิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ของคณะเศรษฐศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย ที่ช่วยประสานงานในการจัดทำเอกสารสำหรับการวิจัย

ขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ และครอบครัวทุกท่านที่ให้การสนับสนุน แนะนำ ช่วยเหลือเกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอบคุณผู้มีส่วนร่วมทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม สัมภาษณ์ และทำการทดลองเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

ประโยชน์และคุณค่าของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแก่บิดา มารดา ครูอาจารย์ รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่านที่อบรมสั่งสอน ให้ความรู้ เป็นกำลังใจ และสนับสนุนในการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้

สลิล สันติพันธ์พิทักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	6
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	7
ตัวแปรที่ศึกษา.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
สมมติฐานในการวิจัย.....	11
บทที่ 2.....	47
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	47

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	50
2.1 งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม	50
2.2 งานวิจัยเกี่ยวกับสื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการช่มชื่น และพฤติกรรมรุนแรงอื่น ๆ	51
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อความรุนแรงทางเพศ	53
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้วิธีการทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม	54
บทที่ 3.....	73
วิธีดำเนินการวิจัย	73
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	73
การกำหนดประชากร	73
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	74
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	74
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขั้นที่ 1.....	74
วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือขั้นที่ 1.....	81
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขั้นที่ 2.....	82
การเก็บรวบรวมข้อมูล	85
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
บทที่ 4.....	87
ผลการศึกษา (Results).....	87
ผลการศึกษาจากการคำนวณสถิติเบื้องต้น	87
ผลการศึกษาจากการวิเคราะห์การถดถอย	89
บทที่ 5.....	53
สรุปและอภิปราย (Conclusion and discussion)	53
บรรณานุกรม.....	56

ประวัติผู้เขียน..... 74

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 เปรียบเทียบผลการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม..	56
ตาราง 2 เปรียบเทียบผลการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการข่มขืน.....	59
ตาราง 3 สรุปเปรียบเทียบปัจจัยที่ใช้ในงานวิจัยที่เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม.....	68
ตาราง 4 สรุปเปรียบเทียบปัจจัยที่ใช้ในงานวิจัยที่เกี่ยวกับความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม.....	71
ตาราง 5 สรุปเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการข่มขืน.....	72
ตาราง 6 ภาพผู้ชายที่ใช้ในแบบสอบถาม.....	76
ตาราง 7 รายละเอียดตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองที่ 1, 2 และ 3.....	84
ตาราง 8 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความเต็มใจจ่ายหลังรับสื่อแต่ละประเภท.....	87
ตาราง 9 เปรียบเทียบโอกาสก่อเหตุข่มขืนและโอกาสข่มขืนสำเร็จก่อนและหลังดูสื่อแต่ละประเภท (กรณีดูภาพผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อย).....	89
ตาราง 10 เปรียบเทียบโอกาสก่อเหตุข่มขืนและโอกาสข่มขืนสำเร็จก่อนและหลังดูสื่อแต่ละประเภท (กรณีดูภาพผู้หญิงแต่งกายไม่รัดกุม).....	89
ตาราง 11 ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตัวเองก่อนดูสื่อ.....	90
ตาราง 12 ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตัวเองหลังดูสื่อ.....	91
ตาราง 13 ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมก่อนดูสื่อ.....	91
ตาราง 14 ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมหลังดูสื่อ.....	92

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 สถิติการรับเรื่องรารวร้องทุกข์และขอความช่วยเหลือปัญหา ต่าง ๆ เดือนมกราคม ถึงเดือนธันวาคม ปี 2562.....	1
ภาพประกอบ 2 สถิติข่าวข่มขืนบนหน้าหนังสือพิมพ์ไทยปี 2558.....	2
ภาพประกอบ 3 มุมมองทางเศรษฐศาสตร์ของผู้ชายและผู้หญิงต่อพฤติกรรมการข่มขืน.....	4
ภาพประกอบ 4 กรอบแนวคิด.....	10
ภาพประกอบ 5 Prospect theory.....	49
ภาพประกอบ 6 ผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อย.....	77
ภาพประกอบ 7 ผู้หญิงแต่งกายไม่รัดกุม.....	77
ภาพประกอบ 8 วิธีการแบ่งกลุ่มที่ 1.....	78
ภาพประกอบ 9 วิธีการแบ่งกลุ่มที่ 2.....	79
ภาพประกอบ 10 วิธีการแบ่งกลุ่มที่ 3.....	79
ภาพประกอบ 11 วิธีการแบ่งกลุ่มที่ 4.....	79

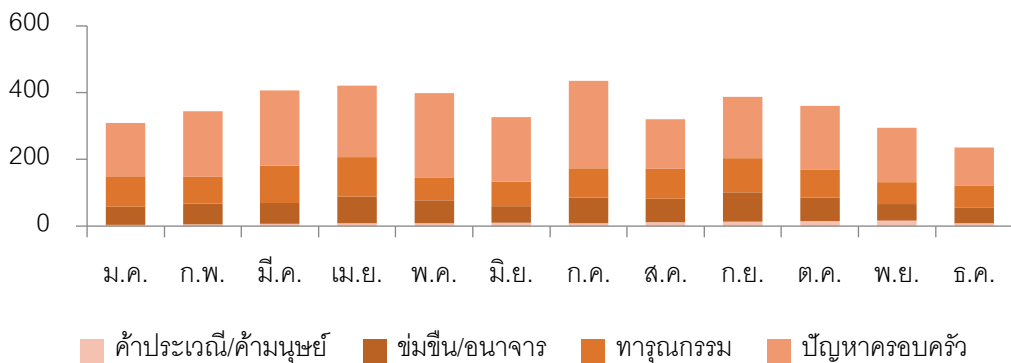
บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยเกิดปัญหาอาชญากรรมในหลายรูปแบบ จากสถิติการรับเรื่องราวร้องทุกข์ และขอความช่วยเหลือ จะเห็นได้ว่าปัญหาการข่มขืนอนาจารเป็นปัญหาที่มีผู้ร้องเรียนมากที่สุดติดอันดับ 1 ใน 3 อันดับแรกของประเทศไทย ดังภาพประกอบ 1 และยังพบว่าปัญหาการข่มขืนอนาจารในปี 2561 มากขึ้นกว่าปี 2560 ประมาณ 21% และในปี 2562 ยังเพิ่มสูงขึ้นอีก 5.66% (ปวีณา หงสกุล, 2561, อ้างถึงใน กรุงเทพมหานคร, 2561) ซึ่งสถิติเหล่านี้เป็นเพียงสถิติการร้องเรียนที่มีผู้เข้าแจ้งกับมูลนิธิเท่านั้น แต่ในความจริงมีความเป็นไปได้ว่ามีปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นมากกว่าจำนวนที่ได้รับกรร้องเรียนจริง เนื่องจากผู้เสียหายอาจกลัวและไม่กล้าเข้ามาร้องทุกข์กับทางมูลนิธิ

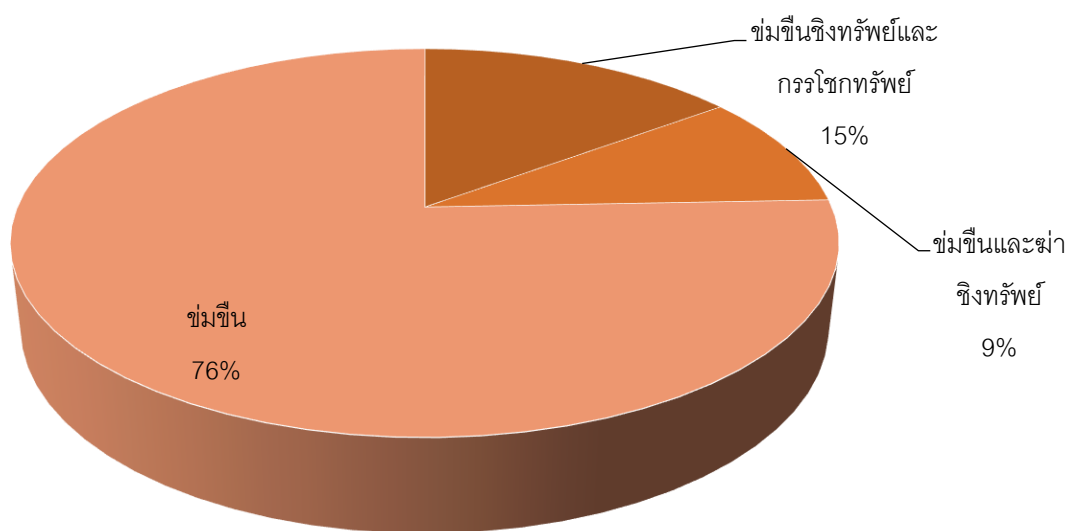
(หน่วย: ราย)

ภาพประกอบ 1 สถิติการรับเรื่องราวร้องทุกข์และขอความช่วยเหลือปัญหา ต่าง ๆ เดือน มกราคมถึงเดือนธันวาคม ปี 2562

ที่มา : (ปวีณา หงสกุล, 2561, อ้างถึงใน กรุงเทพมหานคร, 2561)

โดยจากผลการสำรวจความรุนแรงต่อเด็กและผู้พิการ พบว่ามีคดีความรุนแรงทางเพศในไทยที่เกิดขึ้นจริงมากกว่า 30,000 คดี/ปี (มูลนิธิส่งเสริมความเสมอภาคทางสังคมร่วมกับสมาคมส่งเสริมศักยภาพสตรีพิการ, 2564, อ้างถึงใน WorkpointTODAY, 2564) ในขณะที่ผลการสำรวจ 65 ประเทศทั่วโลก (Faculty of Graduate Studies Mahidol University, 2559, อ้างถึงใน ch3thailand, 2559) พบว่าไทยติดอันดับหนึ่งในสิบของประเทศที่มีจำนวนคดีข่มขืนมากที่สุดสะท้อนให้เห็นว่าปัญหาการข่มขืนเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศไทย ซึ่งเมื่อศึกษาถึงลงไปพบงานวิจัยของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ที่นำเสนอเรื่อง “รายงานสถานการณ์ความรุนแรงทางเพศ” ที่เก็บข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ 14 ฉบับในประเทศไทย พบข่าวกระทำ ความรุนแรงทางเพศทั้งหมด 306 ข่าว เป็นข่าวข่มขืน 157 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 51 และเมื่อสำรวจเชิงลึกในประเภทข่าวการข่มขืน พบว่าร้อยละ 14 เป็นข่าวการข่มขืนแล้วฆ่าชิงทรัพย์ และร้อยละ 8.9 เป็นการข่มขืนพร้อมชิงทรัพย์/กรรโชกทรัพย์ (PPTV online, 2559) ดังภาพประกอบ 2

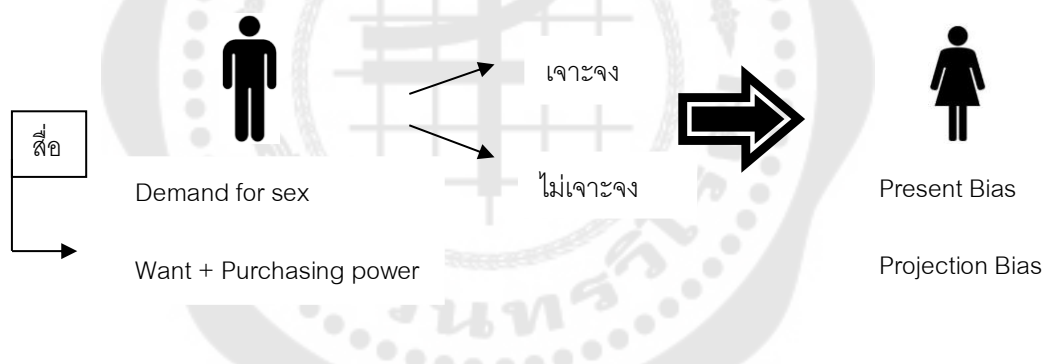
ภาพประกอบ 2 สถิติข่าวข่มขืนบนหน้าหนังสือพิมพ์ไทยปี 2558

ที่มา : (PPTV online, 2559)

เมื่อมองในมุมมองทางเศรษฐศาสตร์พบว่าปัญหาการข่มขืนอนาจารไม่ได้เป็นปัญหาทางสังคมเพียงประการเดียว แต่ยังเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจอีกด้วย เนื่องจากปัญหาการข่มขืนก่อให้เกิดต้นทุนขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ต้นทุนที่จับต้องได้ (Tangible cost) ที่วัดอยู่ในรูปของความสูญเสียทางด้านทรัพย์สิน เงินทอง รวมไปถึงความสูญเสียทางด้านร่างกาย และอีกประเภทคือ ต้นทุนที่จับต้องไม่ได้ (Intangible cost) เช่น ความสูญเสียทางด้านจิตใจของผู้ถูกระทำ รวมไปถึงต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity cost) ที่ผู้เสียหายได้รับจากการตกเป็นเหยื่อการข่มขืน เช่น ไม่สามารถไปทำงานหาเลี้ยงชีพตนเองได้ ทำให้เห็นว่านอกจากจะเป็นปัญหาทางสังคมยังสามารถมองเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจได้เช่นเดียวกัน และเมื่อผู้วิจัยมองผ่านมุมมองทางเศรษฐศาสตร์โดยใช้ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นพบว่า ในมุมมองของบุคคลที่ก่อความรุนแรงทางเพศ จะมีความต้องการทางเพศ (Demand for sex) โดยทางเศรษฐศาสตร์อุปสงค์ (Demand) ประกอบด้วยความต้องการ (Want) และกำลังจ่าย (Purchasing power) แต่หากตัวบุคคลมีกำลังจ่ายจะไม่ก่อเหตุข่มขืนขึ้น เนื่องจากบุคคลนั้นจะสามารถใช้กำลังเงินที่มีในการสร้างครอบครัวของตนเองได้ หรือในประเทศที่มีการค้าบริการอย่างเสรีก็อาจใช้กำลังเงินที่มีได้เช่นกัน ดังนั้นการข่มขืนจึงเกิดจากการที่ตัวบุคคลที่ก่อเหตุมีความต้องการเพียงอย่างเดียว ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นว่าความต้องการเป็นสาเหตุนำมาสู่การก่อเหตุข่มขืน เพราะฉะนั้นการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นเป็นการป้องกันก่อนเกิดเหตุ (Prevention) คือการป้องกันที่ตัวผู้กระทำ โดยการลดความต้องการทางเพศ หรือเพิ่มกำลังจ่าย แต่ในความเป็นจริงไม่สามารถเพิ่มกำลังจ่ายของใครได้ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านรายได้ สภาพเศรษฐกิจ ณ ขณะนั้น ดังนั้นด้านที่สามารถทำได้คือการลดความต้องการทางเพศ ที่อาจทำได้โดยการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพิ่มตามพื้นที่เสี่ยง การเพิ่มโทษทางกฎหมาย เพื่อให้บุคคลไม่กล้ากระทำความผิด โดยการเลือกเหยื่อของผู้กระทำประกอบด้วย 2 รูปแบบ คือแบบเจาะจง (specific) และไม่เจาะจง (random) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแบบไม่เจาะจง จากผลการวิจัยพบว่าผู้กระทำผิดทางเพศกว่า 78.2% ก่อเหตุข่มขืนเหยื่อโดยไม่ได้วางแผนไว้ก่อนล่วงหน้า (จุฑารัตน์ เขื่อนอำนวย, 2550) และยังพบว่า รูปแบบของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อนั้น มีความแตกต่างกัน ทั้งรูปร่าง หน้าตา อายุ การแต่งกาย ทรงผม รวมไปถึงเวลาและสถานที่ในการก่อเหตุข่มขืน (Hima, 2014) ทำให้ทุกคนมีโอกาสตกเป็นเหยื่อการข่มขืน โดยเฉพาะเพศหญิง ในงานวิจัยนี้จึงศึกษาโดยให้ความสำคัญกับการที่เพศหญิงตกเป็นเหยื่อ โดยในมุมมองของผู้ถูกระทำพบว่ามีโอกาสที่จะป้องกันตนเองเมื่อเหตุเกิด (Protection) ได้ โดยการระมัดระวังตัว ไม่ประมาท แต่ในความเป็นจริงผู้ถูกระทำอาจไม่ทันได้ระวังตัวทำให้ตกเป็นเหยื่อ ในทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมสามารถอธิบายได้ว่า ผู้ถูกระทำมีอคติเชิงพฤติกรรม (Behavior bias) 2 ประการ ดังนี้

Present bias คือ ความลำเอียงในปัจจุบัน หมายถึงแนวโน้มของคนที่ให้ความสำคัญกับความพึงพอใจ (Utility) ใน 2 ช่วงเวลาไม่เท่ากัน โดยให้ความสำคัญในปัจจุบันมากกว่าความพึงพอใจในอนาคต เช่น ปฏิเสธการอบรมหลักสูตรศิลปะป้องกันตัว เพราะปัจจุบันต้องการพักผ่อนหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ (O'Donoghue & Rabin, 2015)

Projection bias คือ ความลำเอียงในการตัดสินใจในอนาคต เพราะไม่สามารถคาดการณ์อนาคตได้ จึงตัดสินใจว่านิสัยหรือความชอบของตนจะคงเดิมเมื่อเวลาผ่านไป (Loewenstein, O'Donoghue, & Rabin, 2009) ซึ่งในการศึกษานี้ ผู้หญิงจะมี Projection bias ด้วยกัน 2 ประการ ประการแรก คือ ทุกวันเดินทางกลับบ้านในซอยมืดเปลี่ยว มีความปลอดภัยดี จึงไม่ได้ระมัดระวังตัวและไม่ประสงค์จะเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว เพราะคาดว่าเหตุการณ์อันตรายจะไม่เกิดขึ้น ประการที่สอง คือ คาดว่าสามารถป้องกันตนเอง หรือสามารถเอาตัวรอดได้หากเกิดเหตุการณ์อันตรายจริง จึงปฏิเสธการเรียนป้องกันตัวเพราะไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะต้องเผชิญสถานการณ์เสี่ยงอันตรายเมื่อใด ซึ่งนำไปสู่การก่อเหตุข่มขืนได้ ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 มุมมองทางเศรษฐศาสตร์ของผู้ชายและผู้หญิงต่อพฤติกรรมการข่มขืน

ที่มา : มุมมองการวิเคราะห์จากผู้วิจัยและดัดแปลงจากแนวคิด demand

จากที่ได้กล่าวในข้างต้นจะเห็นได้ว่า Behavior bias 2 ประการนี้ ทำให้ตัวผู้ถูกกระทำยังไม่มี ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเอง (Willingness to pay) ดังนั้นในงานวิจัยฉบับนี้จึงมีความ ต้องการจะศึกษาว่าบุคคลมีความเต็มใจจ่ายในด้าน Prevention เป็นเท่าไร เช่น การติดกล้องวงจร ปิดเพิ่มเพื่อลดปัญหาการข่มขืน หรือบุคคลมีความเต็มใจจ่ายด้าน Protection เป็นเท่าไร เช่น ความเต็มใจจ่ายเพื่อเรียนศิลปะป้องกันตัว และระหว่างความเต็มใจจ่ายทั้ง 2 ด้านบุคคลมีความ

เต็มใจจ่ายด้านใดมากกว่ากัน ตามวัตถุประสงค์ที่ 1 โดยจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการช้อปปิ้ง เช่น รายได้ การศึกษา อาชีพ แอลกอฮอล์ สารเสพติด การขาดความยับยั้งชั่งใจ แต่หนึ่งในนั้นคือ การกระตุ้นจากสื่อ จากผลสำรวจเอแบคโพลพบว่าเยาวชนอายุระหว่าง 13-19 ปี ชอบช้อปปิ้งมากที่สุดในละครโทรทัศน์ และมีบางส่วนกล่าวว่าต้องการเป็นพระเอกเหมือนในละคร เพื่อที่จะช้อปปิ้งผู้อื่นได้ (MGR Online, 2551) ซึ่งจากการทบทวนงานวิจัยพบว่า สื่อทั้งทางด้านข่าวและละคร มีส่วนสะกด (Nudge) ให้เกิดพฤติกรรมคล้อยตามได้ ซึ่งในปัจจุบันมีการนำเสนอสื่อที่ทำให้เห็นภาพว่าบุคคลสามารถกระทำการช้อปปิ้งได้ง่าย จากการสำรวจเอแบคโพลยังพบอีกว่า มีละครในลักษณะพระเอกช้อปปิ้งนางเอก โดยที่นางเอกไม่ยินยอม 34.3% ซึ่งจากทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning Theory) กล่าวว่า บุคคลทั่วไปจะสังเกตความก้าวร้าวจากสื่อ และบางครั้งนำมาเลียนแบบตามในชีวิตจริง (Michael, 2020) กล่าวคือการนำเสนอของสื่อในลักษณะนี้ ทำให้ผู้กระทำความผิดคิดว่าการก่อเหตุช้อปปิ้งจะสำเร็จได้โดยง่ายและเลียนแบบก่อเหตุในชีวิตจริง จากสาเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าสื่อมีอิทธิพลส่งผลต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม และต่อทัศนคติเกี่ยวกับการช้อปปิ้งหรือไม่ ตามวัตถุประสงค์ที่ 2

ดังนั้นจากปัญหาที่ได้กล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความตระหนักถึงความเสี่ยง ความอันตรายต่อผู้ถูกกระทำ ควรที่จะได้รับการแก้ไขเพิ่มการป้องกันเรื่องนี้อย่างเร่งด่วน จึงสนใจศึกษาความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมกรณีศึกษาอาชญากรรมช้อปปิ้งหรือการคุกคามทางเพศ ผ่านการสะกดด้วยการชี้แนะ (Priming as a nudge) จากสื่อ นำไปสู่การลดลงของปัญหาอาชญากรรมความรุนแรงในประเทศไทยและหมดไปในที่สุด

ความมุ่งหมายการวิจัย

1. ศึกษาความเต็มใจจ่าย และปัจจัยที่ส่งผลต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม

2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของสื่อต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม และต่อทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในสังคม กรณีอาชญากรรมช้อปปิ้ง

ความสำคัญของการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้ทำให้ทราบว่า คนทั่วไปจะมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม และความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองเป็นจำนวนเท่าใด ปัจจัยใดส่งผลกระทบต่อทัศนคติเกี่ยวกับความเต็มใจจ่ายที่สุด เพื่อนำมาปรับใช้กับการจัดเก็บภาษีของรัฐเพื่อการรักษาความปลอดภัยของประชาชน เช่น การติดกล้องวงจรปิดเพิ่มเติมในพื้นที่เสี่ยง ให้อยู่ในมูลค่าที่เหมาะสมกับความเต็มใจจ่ายของประชาชน เพื่อให้การเก็บภาษีมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะเป็นมูลค่าที่ประชาชนเต็มใจจ่าย และเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงเรียนสอนศิลปะป้องกันตัวนำไปปรับใช้กับราคาในการสอนศิลปะป้องกันตัวให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมที่ประชาชนยินดีจะจ่ายเพื่อเรียนรู้การป้องกันตนเอง นำไปสู่การเอาตัวรอด และการป้องกันตัวในสถานการณ์เสี่ยงอันตรายและลดอัตราการฆาตกรรมขึ้นลงในที่สุด

นอกจากนี้การวิจัย ยังทำให้ทราบว่าสื่อมีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคล สามารถใช้สื่อเป็นเครื่องมือ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ รวมไปถึงทำให้ทราบว่าสื่อจากทางข่าวหรือละครมีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลมากกว่ากัน เพื่อนำไปทำนโยบายส่งเสริมผู้ผลิตสื่อ ว่าควรผลิตสื่อในรูปแบบใดจึงจะสามารถเข้าถึงและเหมาะสมกับผู้ชมได้ดีที่สุด ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ปรับใช้กับการส่งเสริมด้านอื่นๆได้ เช่น การใช้สื่อสะกดเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ การรณรงค์การออม เป็นต้น หรืออาจทำการศึกษาคำวิจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลส่งผลกระทบต่อทัศนคติของบุคคล เพื่อใช้ปัจจัยนั้นเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมต่าง ๆ ให้ไปในทิศทางที่ดีขึ้นในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นประกอบด้วย นิสิต นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างคำนวณหาได้โดยใช้สูตรของทาโร ยามานะ (Yamane, 1970) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (ถ้าความเชื่อมั่น 90%

แทนค่า $e = 0.10$, ถ้าความเชื่อมั่น 95% แทนค่า $e = 0.05$)

แทนค่าในสูตร (กรณีความเชื่อมั่น 90%)

$$n = \frac{897675}{1 + 897675 (0.10)^2}$$

$$n = 99.98$$

แทนค่าในสูตร (กรณีความเชื่อมั่น 95%)

$$n = \frac{897675}{1 + 897675 (0.05)^2}$$

$$n = 399.82$$

จากสูตรยามานี้ หลังจากแทนค่าขนาดของประชากรนิสิต นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2560) เมื่อคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้ ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% จะได้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 99.98 คน และเมื่อใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% จะได้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 399.82 คน ดังนั้นผู้วิจัย จะทำการเก็บกลุ่มตัวอย่างให้มากที่สุดที่จะเป็นไปได้จำนวน 200 - 400 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เก็บกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 - 400 คน โดยจะเก็บกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ในอัตราส่วน 60:40 ตามลำดับ เนื่องจากเป็นงานวิจัยที่ให้ความสำคัญกับการที่ผู้ถูกกระทำเป็นผู้หญิง ทำการวิจัยเชิงทดลอง ตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยตรง โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน ให้ดูสื่อที่มีวิธีการสะกิดโดยการชี้แนะ (priming) ต่างกัน 4 วิธี ได้แก่ สื่อทางด้านลบ (รูปแบบข่าว) สื่อทางด้านลบ (รูปแบบละคร) สื่อทางด้านบวก (รูปแบบข่าว) สื่อทางด้านบวก (รูปแบบละคร) จากนั้นเปรียบเทียบผลการศึกษาก่อนและหลังการทดลองว่าสื่อส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

เกี่ยวกับการข่มขืน และความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมหรือไม่ วัตถุประสงค์และ
วิเคราะห์ข้อมูล

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น

- 1.1 เพศ (gender)
- 1.2 อายุ (age)
- 1.3 อาชีพ (career)
- 1.4 รายได้ (income)
- 1.5 ศาสนา (religion)
- 1.6 ระดับการศึกษา (education)
- 1.7 สถานภาพ (status)
- 1.8 สื่อ (media)
- 1.9 ความเสี่ยงในเส้นทางกลับบ้าน (risk)
- 1.10 การแต่งกาย (dress)
- 1.11 โอกาสก่อเหตุข่มขืน (Probability rape : rape)
- 1.12 โอกาสข่มขืนสำเร็จ (Probability success : success)
- 1.13 ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเอง (Willingness to protect yourself: WTPyourself)
- 1.14 ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม (Willingness to protect public: WTPpublic)
- 1.15 ล็อคประตูเมื่ออยู่บ้านคนเดียว (Lock door)
- 1.16 ประสบการณ์เคยถูกคุกคามทางเพศ (Exp crime)
- 1.17 ความกลัวหรือเป็นกังวลว่าจะเกิดอาชญากรรมต่อตนเอง (Fear)

2. ตัวแปรตาม

- 2.1 ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม
- 2.2 ทศนคติเกี่ยวกับการข่มขืน

นิยามศัพท์เฉพาะ

Willingness to pay (WTP) หมายถึง ความเต็มใจจ่ายหรือความยินดีจ่ายของบุคคล ในงานวิจัยนี้หมายถึงความเต็มใจจ่ายในด้าน prevention และ protection

Priming as a nudge หมายถึง การสะกิดโดยการชี้แนะ เป็นวิธีทางเศรษฐศาสตร์ พฤติกรรมใช้กระตุ้นให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือทัศนคติให้เป็นไปในแนวทางที่ต้องการ ปราศจากการบังคับ ซึ่งในงานวิจัยนี้ใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการสะกิดโดยการชี้แนะ

Bias หมายถึง การมีอคติเชิงพฤติกรรม หรือมีความลำเอียงต่อรูปภาพ ข้อความต่าง ๆ

Present bias คือ ความลำเอียงในปัจจุบัน หมายถึงแนวโน้มของคนที่ทำให้ความสำคัญกับความพึงพอใจ (Utility) ใน 2 ช่วงเวลาไม่เท่ากัน โดยให้ความพึงพอใจในปัจจุบันมากกว่าความพึงพอใจในอนาคต เช่น การปฏิเสธเข้าอบรมหลักสูตรการเรียนศิลปะป้องกันตัว เพราะปัจจุบันต้องการพักผ่อนหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ (O'Donoghue & Rabin, 2015)

Projection bias คือ ความลำเอียงในการตัดสินใจในอนาคต เพราะไม่สามารถคาดการณ์อนาคตได้ จึงตัดสินใจว่ารสนิยมหรือความชอบของตนจะคงเดิมเมื่อเวลาผ่านไป (Loewenstein et al., 2009)

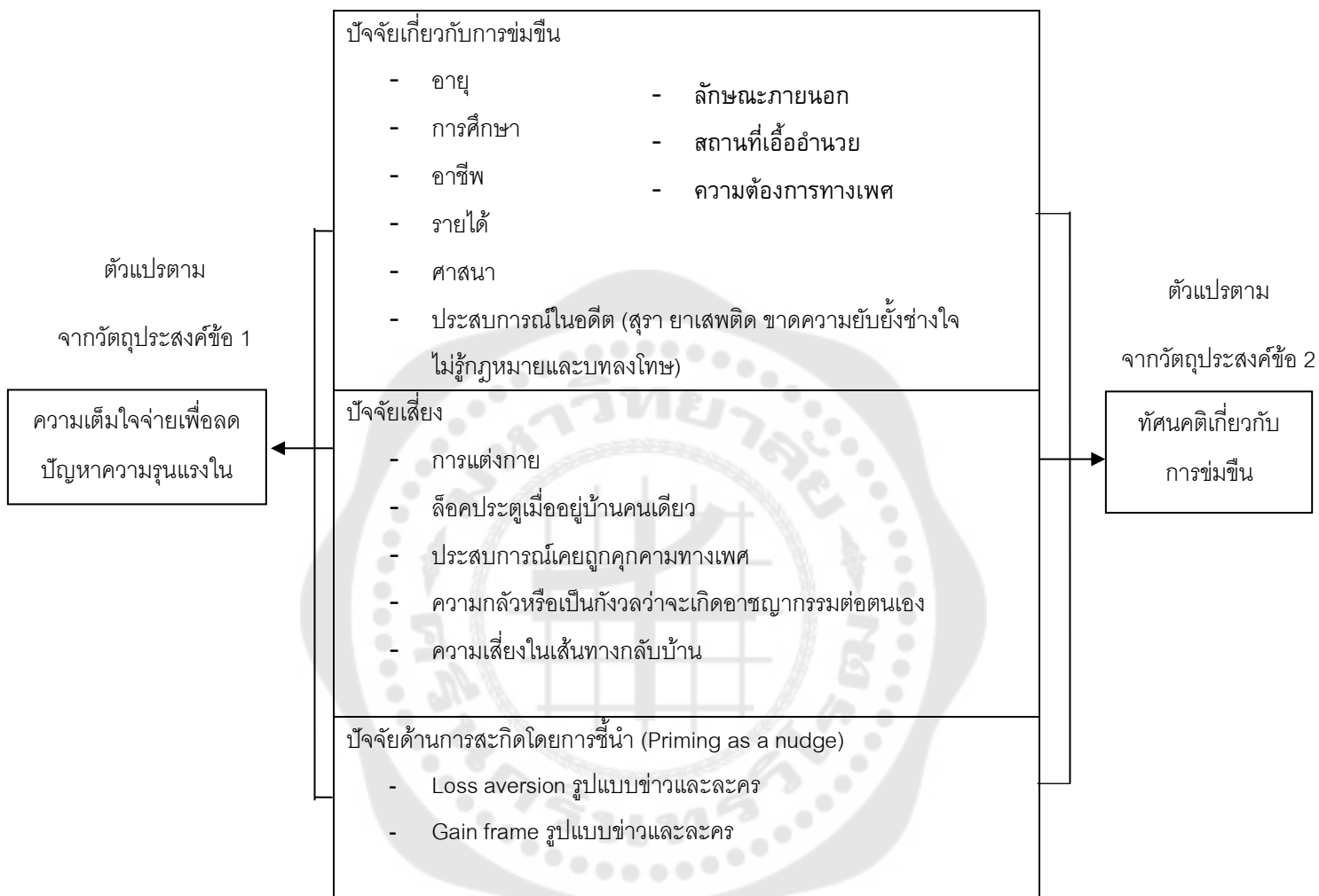
Prevention หมายถึง การป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ขึ้นกับบุคคลหรือสังคม ในงานวิจัยนี้หมายถึงการป้องกันก่อนเกิดเหตุ

Protection ในงานวิจัยนี้หมายถึง การป้องกันขณะเกิดเหตุการณ์อันตราย

เศรษฐศาสตร์พฤติกรรม (Behavior Economics) เป็นการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ โดยนำหลักจิตวิทยา มาผสมผสานกับเศรษฐศาสตร์

หลักสูตรอบรมการป้องกันตัว หมายถึง การเรียนรู้การป้องกันตัวรับมือกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกระทันหัน เพื่อให้มีความคล่องตัวในการเอาตัวรอดจากสถานการณ์เสี่ยง โดยในงานวิจัยนี้หมายถึงการเรียนศิลปะป้องกันตัวในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 4 กรอบแนวคิด

ที่มา: ผู้วิจัย

ในการศึกษาอิทธิพลของสื่อต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม มีตัวแปรอิสระดังนี้ ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ศาสนา ประสบการณ์ในอดีต เช่น

สุรา ยาเสพติด ขาดความยับยั้งชั่งใจ ไม่รู้กฎหมายและบทลงโทษ ,ปัจจัยเสี่ยง เช่น การแต่งกาย และปัจจัยการสะกิดโดยการชี้แนะ (Priming as a nudge) ด้วยสื่อ ได้แก่ สื่อด้านลบ (loss aversion) ในรูปแบบข่าวและละคร และสื่อด้านบวก (gain frame) ในรูปแบบข่าวและละคร ส่วนในการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืน มีตัวแปรอิสระดังนี้ ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ศาสนา ลักษณะภายนอก ความเชื่อเรื่องบาปบุญ ประสพการณ์ในอดีต เช่น สุรา ยาเสพติด ขาดความยับยั้งชั่งใจ ไม่รู้กฎหมายและบทลงโทษ และปัจจัยด้านการสะกิดโดยการชี้แนะ (Priming as a nudge) ได้แก่ สื่อด้านลบ (loss aversion) รูปแบบข่าวและละคร และสื่อด้านบวก (gain frame) ในรูปแบบข่าวและละคร

สมมติฐานในการวิจัย

H1 : คาดว่าเมื่ออายุเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมลดลง

H2 : คาดว่าเพศหญิงจะมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมเป็นจำนวนมากกว่า

H3 : คาดว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมเพิ่มขึ้น

H4 : คาดว่าสถานภาพแต่งงาน จะมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมลดลง

H5 : คาดว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมล้อคประตุเมื่ออยู่บ้านคนเดียว จะมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมมากกว่าบุคคลที่ไม่ล้อคประตุ

H6 : คาดว่าบุคคลที่มีประสพการณ์เคยถูกคุกคามทางเพศจะมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมสูงขึ้น

H7 : คาดว่าบุคคลที่มีความกลัวต่ออาชญากรรมจะมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมสูงขึ้น

H8 : คาดว่าหากมีความเสี่ยงในเส้นทางกลับบ้านเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมสูงขึ้น

H9 : คาดว่าบุคคลที่นับถือศาสนาพุทธจะมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมสูงกว่าบุคคลที่นับถือศาสนาอื่น

H10 : คาดว่าบุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมมากกว่าบุคคลที่มีการศึกษาต่ำกว่า

H11 : คาดว่าหากมีความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองสูงขึ้น จะมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมสูงขึ้น

H12 : คาดว่าหากมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมสูงขึ้น จะมีความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองสูงขึ้น

H13 : คาดว่าการแต่งกายไม่รัดกุม จะส่งผลให้ทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืนเพิ่มขึ้น มากกว่าการแต่งกายที่เรียบร้อย ส่วนในด้านความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเอง คาดว่าบุคคลเพศหญิงที่แต่งกายไม่รัดกุมจะมีความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองมากกว่าบุคคลที่แต่งกายเรียบร้อย

H14 : คาดว่าหากโอกาสก่อเหตุข่มขืนและโอกาสข่มขืนสำเร็จเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมมากขึ้น

H15 : การสะกิดด้วยวิธีการทางเศรษฐศาสตร์ ด้วยสื่อทางด้านลบ (ในรูปแบบข่าวและละคร) คาดว่าการสะกิดด้วยสื่อด้านลบ จะทำให้กลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มเกิดความกลัวต่อการสูญเสีย ทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืนอาจจะเพิ่มขึ้นและเปลี่ยนพฤติกรรมให้ตนเองมีความระมัดระวังตัวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมและความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองสูงขึ้น

H16 : การสะกิดด้วยวิธีการทางเศรษฐศาสตร์ ด้วยสื่อทางด้านบวก (ในรูปแบบข่าวและละคร) คาดว่าการสะกิดด้วยสื่อด้านบวก จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรม ทัศนคติเกี่ยวกับการก่อเหตุข่มขืนลดลง เนื่องจากเห็นว่าผู้หญิงสามารถป้องกันตนเองได้ การก่อเหตุเป็นไปได้ยากขึ้น และส่งผลให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากเห็นว่า การเรียนศิลปะป้องกันตัวสามารถใช้เอาตัวรอดได้ในเหตุการณ์เสี่ยงเมื่อเกิดขึ้นจริง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาอิทธิพลของสื่อต่อทัศนคติเกี่ยวกับการช้เงินเพื่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมและความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเอง ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 ทฤษฎีอรรถประโยชน์และความเต็มใจจ่าย

1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning Theory)

1.3 ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม (Behavior Economics)

ทฤษฎีความคาดหวัง (Prospect theory)

แนวคิด Present bias

แนวคิด Projection bias

ทฤษฎีการสะกด (Nudge theory)

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยเกี่ยวกับความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม

2.2 งานวิจัยสื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมช้เงินและพฤติกรรมรุนแรงอื่น ๆ

2.3 งานวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อความรุนแรงทางเพศ

2.4 งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้วิธีการทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

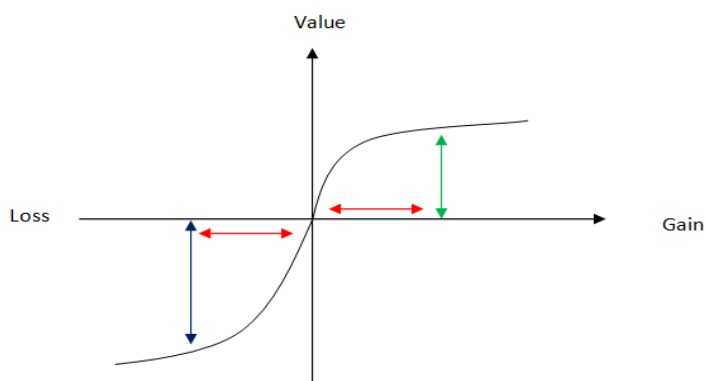
1.1 ทฤษฎีอรรถประโยชน์และความเต็มใจจ่าย เป็นทฤษฎีว่าด้วยพฤติกรรมผู้บริโภค (อาทิตยา วงศ์วานิช, 2559) ที่อธิบายถึงความต้องการซื้อสินค้าชนิดหนึ่งที่ระดับราคาต่าง ๆ โดยแต่ละบุคคลจะมีความเต็มใจจ่ายเป็นเท่าใดขึ้นอยู่กับว่าแต่ละบุคคลจะให้อรรถประโยชน์ (Utility) หรือความพอใจ (Preference) ต่อสินค้านั้นอย่างไร ในขณะที่เดียวกันต้องอยู่บนความสามารถที่จะจ่ายด้วย (Ability to pay) หรือกล่าวได้ว่าเป็นการเลือกที่ทำให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด ภายใต้งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด (วรวิทย์ ศรีพิพัฒน์กุล, 2555)

1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning Theory) หรือเรียกว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) เป็นการที่มนุษย์สังเกต เรียนรู้ ประพฤติ ตามสิ่งต่าง ๆ ที่พบเจอในสิ่งแวดล้อมประจำวัน เช่น การพูดคุย การปฏิบัติต่อกัน (Michael, 2020) ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนี้ที่ผู้รับชมสื่อ มีแนวโน้มจะสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมของตัวละคร ในโทรทัศน์ เลียนแบบพฤติกรรมผู้ก่อเหตุฆ่าเพิ่มขึ้นจากข่าว นำไปสู่พฤติกรรมการฆ่าเพิ่มขึ้นที่สุด

1.3 ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม (Behavior Economics) ที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมการฆ่าเพิ่มขึ้นและความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตัว มีดังนี้

ทฤษฎีการสะกิด (Nudge theory) คือการให้ข้อมูลใด ๆ แก่มนุษย์ เพื่อผลักดันให้มนุษย์ เกิดการคิดและตัดสินใจเอง โดยปราศจากการบังคับ (Rasmus et al., 2017) ซึ่งการสะกิดโดยการ ชี้นำ (Priming as a nudge) เป็นวิธีการหนึ่งในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม โดยการสะกิด โดยให้ข้อมูลชี้นำ (Priming) เป็นการสะกิดที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันผ่าน ช่องทางสื่อ เช่น การโฆษณาที่ทำให้มนุษย์ได้รับข้อมูลบางอย่าง และเกิดการตัดสินใจคล้อยตาม ไปกับสิ่งที่โฆษณานั้นสื่อออกมา ปราศจากการบังคับ (Henkel & Kranz, 2018)

ทฤษฎีความคาดหวัง (Prospect theory) คือการศึกษาความไม่มีเหตุผลของมนุษย์ โดยมนุษย์ทุกคนมีความกลัวการสูญเสีย (loss aversion) จึงเลือกทางเลือกที่ทำให้สูญเสียน้อย ที่สุด จากทฤษฎีความคาดหวัง ความรู้สึกของการได้รับและสูญเสียในปริมาณที่เท่ากันจะส่งผลต่อ ความพึงพอใจไม่เท่ากัน โดยการสูญเสียจะทำให้เสียความพึงพอใจมากกว่า (Kahneman & Tversky, 1998) ซึ่งตรงกับวิธีการสะกิดที่จะนำมาใช้เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ โดยแสดง ภาพความสูญเสียของการที่เกิขึ้นทั้งทางร่างกายและจิตใจของเหยื่อ เพื่อให้ผู้หญิงคำนึงถึง อันตรายที่อาจเกิดขึ้น และเพิ่มความระมัดระวังตัวให้มากยิ่งขึ้น

ภาพประกอบ 5 Prospect theory

ที่มา: ดัดแปลงจาก Kahneman & Tversky.(1998)

แนวคิด Present bias คือ ความลำเอียงในปัจจุบัน เป็นการที่คนให้ความสำคัญกับความพึงพอใจ (utility) ใน 2 ช่วงเวลาไม่เท่ากัน โดยให้ความสำคัญกับช่วงเวลาปัจจุบันมากกว่าความพึงพอใจในช่วงเวลาอนาคต (O'Donoghue & Rabin, 2015) เป็นเหตุการณ์ปกติที่เกิดกับมนุษย์ส่วนใหญ่ ที่มักจะให้ความสำคัญกับช่วงเวลาในปัจจุบันมากกว่าอนาคต เรียกว่าการมือคดโน้มเอียงมาทางปัจจุบัน (tanhnanchya, 2018) กล่าวคือ ถึงแม้จะรู้ว่าการกระทำนี้จะส่งผลดีในอนาคต แต่ถ้าในปัจจุบันยังไม่ประสงค์จะทำก็จะไม่ทำ ยกตัวอย่างเช่น กรณีที่ผู้หญิงทราบว่าการเรียนศิลปะป้องกันตัวจะเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ทั้งเพื่อได้สุขภาพที่ดีและสามารถเอาตัวรอดได้ในสถานการณ์เสี่ยงอันตราย แต่ก็ยังไม่ประสงค์จะเรียนป้องกันตัว เพราะปัจจุบันต้องการทำกิจกรรมอื่นๆ ที่ได้รับความพึงพอใจมากกว่า เช่น การเดินทางท่องเที่ยว การพักผ่อน และผลัดวันการเรียนป้องกันตัวออกไป หรือการเรียนศิลปะป้องกันตัว

แนวคิด Projection bias คือ ความลำเอียงในการตัดสินใจในอนาคต เพราะไม่สามารถทราบเหตุการณ์ที่จะเกิดในอนาคตได้ จึงตัดสินใจว่ารสนิยมหรือความชอบของตนจะเหมือนเดิมเมื่อเวลาผ่านไป (Loewenstein et al., 2009) เป็นอคติชนิดหนึ่งที่ทำให้เชื่อว่าสิ่งที่กระทำนั้นเป็นเรื่องปกติ มีความยึดติดกับปัจจุบัน ซึ่งคล้ายกับแนวคิด Present bias ทำให้บางครั้งการตัดสินใจเป็นไปตามความพึงพอใจในปัจจุบัน เพราะไม่สามารถคาดการณ์เป้าหมายในอนาคตหรือในระยะยาวได้ ตรงกับพฤติกรรมเสี่ยงของผู้หญิงที่การเรียนป้องกันตัว ซึ่งอาจเป็นปัจจัยให้เกิดการข่มขืนโดยง่าย

ความอคตินี้มี 2 ประการ คือ การที่ผู้หญิงปฏิเสธการเรียนป้องกันตัว เนื่องจากตนเองแข็งแรง และ คาดว่าจะสามารถเอาตัวรอดได้เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์จริง ประการที่สองคือ การที่ผู้หญิงปฏิเสธการเรียนป้องกันตัว เนื่องจากในชีวิตประจำวันไม่เคยเกิดเหตุการณ์เสี่ยงต่อการข่มขืน จึงคาดว่าในอนาคตก็จะมีไม่เกิดเหตุการณ์เสี่ยงต่อการข่มขืนเช่นกัน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมในอดีต สามารถแบ่งงานวิจัยออกได้ 4 กลุ่มหลัก กลุ่มแรกคือ งานวิจัยที่เกี่ยวกับความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม เพื่อศึกษาว่ามีปัจจัยใดที่ส่งผลกระทบต่อความเต็มใจจ่ายของมนุษย์และเพื่อศึกษาวิธีในการหาความเต็มใจจ่ายต่าง ๆ กลุ่มต่อมาคือ งานวิจัยสื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมข่มขืนและพฤติกรรมความรุนแรงอื่นๆ เพื่อศึกษาว่าสาเหตุของความรุนแรงและการก่ออาชญากรรมข่มขืนนั้นมีส่วนมาจากสื่อ นำมาสนับสนุนงานวิจัยชิ้นนี้ว่าสื่อมีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของมนุษย์จริง เพื่อที่จะใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการทดลองให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ กลุ่มที่ 3 คือปัจจัยที่ส่งผลการก่อความรุนแรงทางเพศ เพื่อศึกษาว่ามีปัจจัยใดนอกเหนือจากสื่อ ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการก่อความรุนแรงทางเพศของผู้กระทำผิดคดีข่มขืน เพื่อนำมาเป็นตัวแปรอิสระที่ส่งผลการก่ออาชญากรรมข่มขืน และกลุ่มสุดท้ายคือ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้วิธีการทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม ซึ่งเป็นเศรษฐศาสตร์แนวใหม่ที่กำลังได้รับความสนใจ เพื่อศึกษาขั้นตอน วิธีการที่ใช้ในการทดลอง วิธีวิเคราะห์ข้อมูล ผลของการศึกษา และเพื่อสนับสนุนว่าวิธีการทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติของมนุษย์ได้จริง

2.1 งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม

พบงานวิจัยที่ศึกษาความเต็มใจจ่ายของนักศึกษาเพื่อลดอาชญากรรมรุนแรง (Teixeira & Soeiro, 2013) มีปัจจัยที่นำมาศึกษาความเต็มใจจ่าย ดังนี้ เพศ อายุ คณะ รายได้ จำนวนคนในครอบครัว ประสบการณ์ถูกคุกคามในอดีต ความกลัว การเป็นคนระมัดระวังพบว่าตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความเต็มใจจ่าย คือ เพศ อายุ คณะ จำนวนคนในครอบครัว ความกลัว การเป็นคนระมัดระวัง ซึ่งมีบางตัวแปรสอดคล้องกับงานวิจัยที่เปรียบเทียบความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาการข่มขืน การโจรกรรมชิงทรัพย์ และอาชญากรรมที่เกิดจากบุคคลมีตำแหน่งกระทำ (Antonsen & Wiig, 2017) พบว่าตัวแปรที่ส่งผลทางบวกต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาการข่มขืน ได้แก่ เพศ รายได้ มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ตัวแปรเศรษฐกิจ มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และตัวแปรความกังวล ส่วนตัวแปรที่ส่งผลกระทบทางลบต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาการข่มขืน ได้แก่ สถานภาพแต่งงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ในด้านตัวแปรที่ส่งผลกระทบ

ทางบวกต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อการลดปัญหาโจรกรรม ได้แก่ เศรษฐกิจ มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และเป็นที่น่าแปลกใจเมื่อพบว่าตัวแปร สถานภาพการแต่งงาน การศึกษา การเป็นเหยื่อ ส่งผลกระทบต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาโจรกรรม แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งในงานวิจัยการศึกษาความเต็มใจจ่าย (Cohen, Rust, Steen & Tidd, 2004) ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า รายได้ส่งผลทางบวกต่อความเต็มใจจ่าย แต่ในด้านอายุพบว่าเมื่ออายุเพิ่มขึ้นจะมีความเต็มใจจ่ายสำหรับโปรแกรมควบคุมอาชญากรรมลดลง นอกจากนี้ยังมีอีกงานที่ศึกษาความเต็มใจจ่ายของประชาชนต่อการลดปัญหาโจรกรรมข้อมูลส่วนตัว (Cohen, 2015) พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่จะยินดีจ่ายให้กับภาษีเพื่อป้องกันการโจรกรรมข้อมูลที่มีโอกาสป้องกันได้จริง 75% มากกว่าการป้องกันการโจรกรรมข้อมูลที่ป้องกันได้เพียง 25% และบุคคลที่มีบัตรเครดิตจำนวนมากที่สมัครใช้บริการป้องกันข้อมูลส่วนตัวของตนเอง จะมีความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันการโจรกรรมข้อมูลมากที่สุด ส่วนบุคคลที่คิดว่าอัตราการเก็บภาษีนั้นมีมูลค่ามากเกินไป จะมีความเต็มใจจ่ายน้อยที่สุด ซึ่งในการศึกษาเรื่องโปรแกรมควบคุมอาชญากรรม (Cohen et al., 2004) พบว่าคนส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยความเต็มใจจ่ายสำหรับโปรแกรมควบคุมปัญหาอาชญากรรมอยู่ที่ 100-150 ดอลลาร์สหรัฐต่อปี และยังพบว่าบุคคลมีความเต็มใจจ่ายเพื่อการข่มขืน การคุกคามทางเพศมากที่สุดเป็นอันดับที่ 2 รองจากปัญหาการฆาตกรรม

ในส่วนของการสร้างแบบสอบถามเพื่อหาความเต็มใจจ่ายพบงานวิจัยที่ใช้คำถามปลายเปิด (Open-ended question) เพื่อหาความเต็มใจจ่าย (อาทิตยา วงศ์วานิช, 2559) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินการจ่ายที่สามารถจ่ายได้สูงสุดของตนเอง และ ใช้เทคนิค Bidding games โดยการสัมภาษณ์ต่อรองหลายครั้ง (กนกวรรณ กมลจารุพิศุทธิ์ และ อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม, 2554) เพิ่มจำนวนราคาครั้งละ 50% ไปจนกว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบว่าไม่ยินดีจ่าย วิธีนี้อาศัยการประเมินค่าที่อาจเป็นไปได้ หรือการประเมินค่าเสมอเหมือน (Contingent Valuation Method: CVM) เช่นเดียวกับงานต่างประเทศที่ใช้วิธี CVM ในการประเมินความเต็มใจจ่ายเช่นกัน (John, 2008) ดังนั้นในงานของผู้วิจัยจึงใช้วิธีการหาความเต็มใจจ่ายโดยใช้แบบสอบถามแบบเปิด และใช้เทคนิค Bidding games ตามวรรณกรรมที่ได้ทบทวนมา

2.2 งานวิจัยเกี่ยวกับสื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการข่มขืน และพฤติกรรมรุนแรงอื่น ๆ

พบงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศ (เอกภพ อินทวิวัฒน์, 2542) วารสารวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของสื่อกับพฤติกรรมความรุนแรง (สิริภิญญา อินทรประเสริฐ, 2556) ทฤษฎีการเรียนรู้กับพฤติกรรมกรรมการปาหิ่น :

การศึกษาแนวทางการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหามาตรฐานการ (รุจิรัชชัญญานันท์ ชัยแก้ว, 2010) ปริมาณนิพจน์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้ชม ที่มีต่อภาพความรุนแรงในสื่อ (ตวงรัก จิรวัดนรังสี, 2558) งานวิจัยปัจจัยเสี่ยงต่อการเป็นเหยื่อการคุกคามทางเพศของหญิงไทย (จุฑาทาร์ตน์ เอื้ออำนวย, 2550) และงานวิจัยเรื่องสถาบันกับการครอบงำทางความคิด กรณีศึกษาภาพจำของอาชญากรคดีข่มขืน (จิรัชญา ลีลาประภาภรณ์, 2561) ที่เห็นด้วยและสนับสนุนไปในทางเดียวกันว่า สื่อมีอิทธิพลสามารถครอบงำความคิด เกิดการจินตนาการ จดจำ ข่มขืนอย่างไม่รู้ตัว ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ ก่อเหตุอาชญากรรมข่มขืนและอาชญากรรมอื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวกับผลของสื่อออนไลน์ที่มีต่อการกระทำผิดทางเพศ (ยุพาพร ปิวะพงษ์, 2554) ที่กล่าวว่าสาเหตุการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน มีสาเหตุมาจากสื่อลามก ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 โดยพบว่าเด็กที่สนใจในสื่อลามกจะกระทำผิดทางเพศในระดับสูง ส่วนเด็กที่ไม่สนใจสื่อลามกจะกระทำผิดทางเพศในระดับต่ำ ยังพบอีกว่าปัจจัยสื่อออนไลน์ส่งผลต่อการกระทำผิดทางเพศของผู้เยาว์ถึง 35% กล่าวคือสื่อมีผลต่อความรู้ ความคิดของบุคคลที่รับสื่อ เกิดการสะสมส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรม ซึ่งตรงกับงานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อข่มขืนของวัยรุ่นหญิงในสยามแอสควร์ (ลดาวัลย์ รุ่งเรืองพัฒนา, 2548) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการทดลองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคดีข่มขืนว่ามีสาเหตุมาจากสื่อที่มีลักษณะลามกอนาจาร ซึ่งเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้กระทำความผิดเกิดความต้องการทางเพศและลงมือก่อความรุนแรงทางเพศในที่สุด และมีงานต่างประเทศที่พบว่าสื่อที่มีเนื้อหาลามก รุนแรง ส่งผลต่อการแสดงความก้าวร้าวทางเพศของบุคคลที่รับสื่อ (Donnerstein & Berkowitz, 1981) ไปในทิศทางเดียวกับงานของไทยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของสื่อกับพฤติกรรม ความรุนแรงของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร (สิริวิญญู อินทรประเสริฐ, 2556) พบว่าอิทธิพลของสื่อ จากภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ความรุนแรงของเด็กและเยาวชนในระดับปานกลางค่อนข้างสูง Correlation Coefficient (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์) อยู่ระหว่าง 0.50-0.68 ซึ่งสื่อที่มีความรุนแรงด้านภาพและเนื้อหาที่พบมากที่สุดคือสื่อทางโทรทัศน์และภาพยนตร์ แต่งานวิจัยหนึ่งมีความแตกต่างเล็กน้อย เนื่องจากพบว่าสื่อที่ครอบงำความคิดนั้นมาจากข่าว ไม่ใช่ละคร เพราะผู้รับสื่อสามารถแยกแยะระหว่างการ ก่ออาชญากรรมที่เป็นจริงและการที่สร้างขึ้นไปได้ (จิรัชญา ลีลาประภาภรณ์, 2561) กล่าวคือ สื่อเป็นการสร้างภาพจำ ค่านิยม ทัศนคติของผู้รับสื่อจริง แต่สื่อจากข่าวมีอิทธิพลต่อผู้รับมากกว่าสื่อจากละคร คล้ายคลึงกับงานวิจัยที่ศึกษาทัศนคติด้านความรุนแรงต่อสตรีของสตรีในชุมชนเมือง (หทัยรัตน์ มาประณีต, 2554) พบว่าสตรีมีทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศและด้านการมีส่วนร่วม

ร่วมป้องกันมากที่สุด เนื่องจากมีการนำเสนอข่าวทางสื่อมวลชนเกี่ยวกับกรณีข่มขืนและพยายามข่มขืนมากที่สุด จากการรวบรวมสถิติโดยมูลนิธิเพื่อนหญิงพบว่า หนังสือพิมพ์ในปี 2540-2542 มีการนำเสนอข่าวทางเพศเกี่ยวกับการข่มขืนมากที่สุด (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2550) ซึ่งเป็นข่าวที่สะเทือนใจ ทำให้สตรีมีทัศนคติด้านความรุนแรงทางเพศสูงสุด แต่มีงานวิจัยต่างประเทศเห็นแย้งออกไปว่า ความรุนแรงจากสื่อไม่มีความสัมพันธ์กับการก่อเหตุอาชญากรรมหรือการก่อความรุนแรง ปัญหาเหล่านี้เกิดจากปัจจัยอื่น เช่น รายได้ การศึกษา (Ferguson, 2015)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อความรุนแรงทางเพศ

ปัจจัยที่นอกเหนือจากด้านสื่อที่ได้กล่าวไป มีปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดความรุนแรงทางเพศ ที่พบในงานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการข่มขืน (Mudzana, 2016) งานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของผู้กระทำความผิดทางเพศ (Walker, Pillinger & Brown, 2018) งานวิจัยของเฟอร์กูสัน (Ferguson, 2015) และงานวิจัยไทย (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2550) เช่น เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ การดื่มสุรา เสพสารเสพติด สถานที่เอื้ออำนวย รายได้ต่ำ ไม่รู้กฎหมายและบทลงโทษ ในด้านปัจจัยอาชีพที่พบในงานวิจัยเรื่องการศึกษาความผิดเกี่ยวกับเพศ กรณีข่มขืนกระทำชำเรา (นวลจันทร์ ทศนชัยกุล, 2525) และวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อการล่วงละเมิดทางเพศ (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2550) ส่วนใหญ่พบว่าผู้กระทำผิดจะมีอาชีพรับจ้างแรงงาน ทำไร่ ทำนา ซึ่งมีรายได้ต่ำ ซึ่งตรงกับงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศ (สุขมา อรุณจิต, 2559) และการศึกษาเรื่องปัจจัยทางสังคมกับการข่มขืนกระทำชำเราเด็กของผู้ต้องขังชาย (พวงเพ็ญ ใจกว้าง, 2542) รวมไปถึงงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อความรุนแรงของการก่อเหตุรุนแรงทางเพศ คดีข่มขืนกระทำชำเรา (สมชาย อินโด, 2536) พบว่าผู้กระทำผิดมีฐานะทางรายได้ต่ำ มีอาชีพที่ไม่มั่นคง ทั้งนี้พบว่าปัจจัยที่เพิ่มเติมในงานของงานวิจัยไทยคือความต้องการทางเพศ และการขาดความยับยั้งชั่งใจ (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2550) ตรงกับปัจจัยทางจิตใจที่พบในงานวิจัยต่างประเทศที่พบว่า การก่อเหตุข่มขืนของอาชญากรมาจากความผิดปกติทางจิตใจ รวมไปถึงด้านอารมณ์ บุคลิกภาพ ความเชื่อ และมีปัจจัยการเสียการควบคุมตนเองชั่วคราว เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์และเสพยาเสพติด ก่อให้เกิดความยับยั้งชั่งใจและลงมือก่อเหตุในที่สุด (Walker et al., 2018) ตรงกับงานวิจัยที่พบว่า การละเมิดทางเพศ เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ จากการสอบถามข้อมูลผู้กระทำผิด 15 ราย มี 13 ราย ที่ดื่มแอลกอฮอล์ก่อนลงมือก่อเหตุ เพื่อให้ตนเองมีความกล้ามากขึ้น ซึ่งมีหมายเหตุเพิ่มเติมว่าในผู้กระทำผิด 15 ราย มี 2 รายที่ได้ข่มขืนลามกก่อนก่อเหตุ (สุวรา แก้วนุ่น และ ทักษพล ธรรมรังสี, 2554) นอกจากนี้พบว่างานวิจัยต่างประเทศที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการข่มขืนกับการแต่งกาย พบว่าการก่อเหตุ

ข่มขืนไม่เกี่ยวกับการแต่งกายของผู้หญิง (Anaba, 2014) และในงานวิจัยไทยก็พบว่าการแต่งกายของเหยื่อไม่สัมพันธ์กับการก่อเหตุข่มขืน เนื่องจากร้อยละ 49 ของเหยื่อสวมเสื้อผ่ารัดกุม มีเพียงร้อยละ 29.1 ที่แต่งตัวรัดรูป (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2550) จึงเห็นได้ว่าการแต่งกายวาทวิวาจาไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมข่มขืน แต่พบการศึกษาหนึ่งกล่าวว่าลักษณะการแต่งกาย และรูปร่างของผู้เสียหาย ส่งผลกับระดับความรุนแรงในการกระทำผิด (เอกภพ อินทวิวัฒน์, 2542) ซึ่งตรงกับการศึกษาเรื่องของการแต่งกายของเหยื่อมีผลให้เกิดการกระทำผิดทางเพศ จากการสอบถามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดความผิด มีบางส่วนบอกว่าการแต่งกายที่ล่อแหลม ท่าทางยั่วยุ นำไปสู่การกระทำผิดทางเพศ (ยุพาพร ปิระพงษ์, 2554) สอดคล้องกับอีกงานวิจัยที่พบว่าร้อยละ 39.37 ของผู้ก่อเหตุข่มขืนได้รับสิ่งยั่วยุมาก่อน นั่นก็คือการแต่งกายของผู้หญิง แต่มีแย้งในเรื่องของปัจจัยด้านการศึกษาที่พบว่า การศึกษาของผู้กระทำผิดทางเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการก่อเหตุข่มขืน (นวลจันทร์ ทศนชัยกุล, 2525) ซึ่งประเด็นการแต่งกาย ยังคงเป็นประเด็นสำคัญในสังคมอยู่ว่าการแต่งกายของผู้หญิง อาจมีแนวโน้มทำให้ผู้ชายเกิดอารมณ์ทางเพศ และเสี่ยงทำให้ออกเหตุข่มขืน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้วิธีการทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม

เมื่อทำการศึกษาค้นคว้าได้พบงานที่เกี่ยวข้องกับการสะกิดให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ แต่ไม่พบงานสะกิดที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมข่มขืนหรือการคุกคามทางเพศโดยตรง โดยงานศึกษาต่างประเทศที่ศึกษาเรื่องนโยบายภาษีและกำไรจากการเจาะลึกเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม ที่กล่าวว่าการสะกิด (nudge) จะส่งผลต่อบุคคลที่มีความอคติ (bias) เท่านั้น ซึ่งคนส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมความอคตินี้ เพราะจะมีการทำบัญชีในใจ (Mental accounting) ว่าตนเองจะได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์มากกว่า เพราะฉะนั้นหากบุคคลที่มีความอคตินี้ได้รับการสะกิดทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปนำไปใช้ในการออกนโยบายต่าง ๆ ได้ แต่ก็มีข้อเสียว่าถ้าทำการสะกิดไม่ทั่วถึง บุคคลที่ไม่ได้รับการสะกิดอาจจะมีพฤติกรรมคงเดิม (Leicester, Levell, & Rasul, 2012) สอดคล้องกับอีกงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าสามารถใช้เศรษฐศาสตร์พฤติกรรมออกแบบสภาพแวดล้อม สะกิดให้มนุษย์ตกลงใจเลือกทางที่ดีที่สุดให้กับตนเองได้ ทำให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ (Gigerenzer, 2018) ต่อมาพบการศึกษาเชิงทดลองของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริต (บุญวรา สุมะโน เจนพิงพร, 2560) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ซึ่งสำหรับงานวิจัยนี้ได้นำวิธีการมาดัดแปลง โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างดูผลก่อนและหลังทำการทดลอง ใส่ลักษณะใบหน้าที่แตกต่างกันของผู้ชาย เพื่อดูทัศนคติเกี่ยวกับการขอแต่ละบุคคล แต่ไม่พบ

วิธีการสะกิดเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการทุจริตในงานวิจัยนี้ ต่อมาพบงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคเพื่อสุขภาพ (พีระ ตั้งธรรมรักษ์, 2017) และวิจัยต่างประเทศที่ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกบริโภคผักและผลไม้ (Carroll, Samek, & Zepeda, 2018) ก็มีผลไปในทิศทางเดียวกันว่าสามารถใช้วิธีการสะกิดทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการเลือกบริโภคได้ จึงได้นำมาประยุกต์ใช้โดยใช้วิธีการสะกิดที่ต่างออกไป เพื่อศึกษาหาวิธีที่จะทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการข่มขืนให้ลดลง มีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมและความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองเพิ่มขึ้นผ่านสื่อละคร/ภาพยนตร์ และข่าว นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่กล่าวถึงการสะกิดโดยการชี้แนะ (priming as a nudge) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสาขาเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมเช่นกัน โดยในงานวิจัยเกี่ยวกับการกระตุ้นให้บุคคลรับประทานอาหารเช้าเพื่อสุขภาพ ใช้วิธีสะกิดโดยการชี้แนะ (priming) โดยการวางผักในพื้นที่โดยรอบเพื่อให้ง่ายต่อการมองเห็นและหยิบใส่จาน (Rasmus et al., 2017) ซึ่งผลการทดลองพบว่าการสะกิดโดยการชี้แนะมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับอีกงานวิจัยซึ่งใช้วิธีสะกิดโดยการชี้แนะ (priming) ผ่านข้อความทางด้านบวกและลบต่อกลุ่มทดลอง เพื่อศึกษาว่าข้อความแบบใดมีอิทธิพลต่อบุคคลมากกว่า ซึ่งพบว่าข้อความทางด้านลบมีอิทธิพลมากกว่าข้อความทางด้านบวก (Carpentier & Ewoldsen, 2008) จากการทบทวนวรรณกรรมทำให้เห็นว่ายังไม่มีงานวิจัยใดที่ใช้วิธีทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมผ่านสื่อเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นให้บุคคลมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาจึงได้นำสื่อ ซึ่งมีอิทธิพลต่อทัศนคติ และพฤติกรรมของมนุษย์มาใช้ในการสะกิดโดยการชี้แนะ (priming) ด้วยวิธีทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมที่มีงานวิจัยรองรับว่าสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ให้ไปในทิศทางที่ต้องการได้ เพื่อให้บุคคลมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดอาชญากรรมรุนแรงในสังคมมากขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นการแต่งกายของผู้หญิงด้วยว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมหรือไม่ โดยทำการทดลองเปลี่ยนการแต่งกายของผู้หญิงในภาพที่ใช้ทำการทดลองจากการแต่งกายเรียบร้อยเป็นภาพการแต่งกายไม่รัดกุม และถามกลุ่มตัวอย่างว่าโอกาสที่ผู้ชายจะก่อเหตุอยู่ในระดับใด และมีโอกาสที่จะสำเร็จในระดับใด เพื่อเปรียบเทียบโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ข่มขืนกับผู้หญิงที่แต่งกายแตกต่างกัน

ตาราง 1 เปรียบเทียบผลการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
Determinants of student willingness to pay for violent crime reduction	เพื่อศึกษาว่ามีปัจจัยใดที่ส่งผลให้กลุ่มที่มีความเสี่ยงตกเป็นเหยื่อการก่อ	Welfare theory	ทำแบบสำรวจผ่านทางเมล์ สัมภาษณ์ผ่านทางโทรศัพท์ และสัมภาษณ์แบบต่อหน้า	logit model estimated	ตัวแปรที่ส่งผลต่อความเต็มใจจ่าย คือ เพศ อายุ คณะ จำนวนคนในครอบครัว ความกลัว การเป็นคนรั้นมีทรัพย์สิน การถือศรัทธาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
(Article in The Singapore Economic Review)	อาชญากรรม เช่น นักศึกษา มีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ		ตัวแปร เพศ, อายุ, คณะ, รายได้, จำนวนคนในครอบครัว, ประสบการณ์ถูกคุกคามในอดีต, ความกลัว, การถือศรัทธา		
(Teixeira & Soeiro, 2013)	ความรุนแรง				
ประเทศไทยประยุกต์					

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
Willingness to pay for crime control programs in Norway (Antonsen & Wig, 2017)	1. เพื่อศึกษาว่าประชาชนใน ประเทศนอร์เวย์มีความเต็มใจจ่ายสำหรับโปรแกรมควบคุมอาชญากรรมหรือไม่ 2. เพื่อเปรียบเทียบความเต็มใจจ่ายระหว่างการป้องกันอาชญากรรม และอาชญากรรมที่เกิดจากบุคคลมีตำแหน่ง กระทำ3. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเต็มใจจ่ายสำหรับโปรแกรมควบคุมอาชญากรรม	Welfare theory	ใช้แบบสอบถามที่ใส่ข้อมูลเกี่ยวกับโปรแกรมควบคุมอาชญากรรมและถามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจและความคิดเห็นทางการศึกษาโดยการทดลอง	Run regression แบบ OLS	ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาการข่มขืนได้แก่ เพศ รายได้ มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ส่วน สถานภาพแต่งงานส่งผลทางลบต่อความเต็มใจจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

ชื่อเรื่องผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
Willingness to Pay to Reduce White-Collar and Corporate Crime (Cohen, 2015) ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประชาชนจะมีความเต็มใจจ่ายภาษีเพื่อลดการโจรกรรมข้อมูลส่วนตัวด้วยเงื่อนไขใดมากกว่า	Welfare theory	ใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่จากผู้อาศัยในเมือง (Illinois, Louisiana, Pennsylvania, and Washington) ตัวแปร จำนวนบัตรเครดิต, โอกาสที่จะป้องกันได้มาก, การใช้บริการข้อมูลแบบส่วนตัว	เก็บสถิติและหาค่าเฉลี่ย	ประชาชนส่วนใหญ่ยินดีจ่ายให้กับภาษีเพื่อป้องกันการโจรกรรมข้อมูลที่มีโอกาสสูงในการป้องกันได้ และบุคคลที่สมัครใช้บริการป้องกันข้อมูลส่วนตัวของตนเอง จะมีความเต็มใจจ่ายมากที่สุด ส่วนบุคคลที่คิดว่าอัตราการเก็บภาษีนั้นมีมูลค่ามากเกินไป จะมีความเต็มใจจ่ายน้อยที่สุด
Willingness to Pay to Reduce White-Collar and Corporate Crime (Cohen, 2015) ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประชาชนจะมีความเต็มใจจ่ายภาษีเพื่อลดการโจรกรรมข้อมูลส่วนตัวด้วยเงื่อนไขใดมากกว่า	Welfare theory	ใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่จากผู้อาศัยในเมือง (Illinois, Louisiana, Pennsylvania, and Washington) ตัวแปร จำนวนบัตรเครดิต, โอกาสที่จะป้องกันได้มาก, การใช้บริการป้องกันโจรกรรมข้อมูลแบบส่วนตัว	เก็บสถิติและหาค่าเฉลี่ย	ประชาชนส่วนใหญ่ยินดีจ่ายให้กับภาษีเพื่อป้องกันการโจรกรรมข้อมูลที่มีโอกาสสูงในการป้องกันได้ และบุคคลที่สมัครใช้บริการป้องกันข้อมูลส่วนตัวของตนเอง จะมีความเต็มใจจ่ายมากที่สุด ส่วนบุคคลที่คิดว่าอัตราการเก็บภาษีนั้นมีมูลค่ามากเกินไป จะมีความเต็มใจจ่ายน้อยที่สุด

ตาราง 2 เปรียบเทียบผลการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการข่มขืน

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศ (เอกภพ อินทวิวัฒน์, 2542)	เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์แวดล้อม วิธีการกระทำผิด ความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศ	ทฤษฎีความรุนแรง ตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา สื่อการแต่งกาย	ศึกษาเฉพาะผู้ต้องขังคดีใช้แบบสอบถาม	วิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยวิธี สัมประสิทธิ์แอลฟา สติติ	บางส่วนจดจำวิธีการกระทำ ความผิดมาจากภาพยนตร์ หรือละครโทรทัศน์หรือจากการอ่านพบในหนังสือ และการแต่งกายมีผลต่อพฤติกรรมการข่มขืน
สถาบันกับการครอบงำทางความคิด กรณีศึกษาภาพจำลองของอาชญากรคดีข่มขืน (จิรัชญา สิลประภาภรณ์, 2561)	1. เพื่อศึกษาภาพจำและภาพจำลองใบหน้าของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่มีใครคดีข่มขืน 2. เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างสถาบันที่มีอิทธิพลต่อภาพจำใบหน้า ของประชากรในแต่ละเจนเนอเรชั่น	แนวคิดเรื่องภาพจำ แนวคิดเรื่องภาพจำใบหน้า ภาพจำใบหน้า แนวคิดเรื่องภาพจำใบหน้า ภาพตัวแทน	เก็บแบบสอบถาม ไม่ต่ำกว่า 400 ชุด แบ่งกลุ่มประชากรออกเป็น 4 ช่วงอายุ ให้ดูรูปภาพและตอบคำถามแบบเรียงลำดับ ตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา รายได้ สื่อ	มาตรวจวัดภาพจำ มาตรฐานความหมาย (SCM) วิเคราะห์ความแปรปรวน (Anova) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ชาวที่มีรูปแบบหน้าอาชญากรคดีข่มขืน และคดีอื่น ๆ โดยทุกภาพเป็นภาพที่ปรากฏตามสื่อ	ประชากรในกรุงเทพฯ มีภาพจำอาชญากรลักษณะใจร้าย ขาดการศึกษา ตามลำดับภาพจำเกิดจากประสบการณ์โดยตรงและประสบการณ์ทางอ้อมจากสื่อ สื่อข่าวมีผลต่อภาพจำพฤติกรรมกรรมข่มขืนแต่สื่อละครไม่มีผล

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชน ในกรุงเทพมหานคร	เพื่อศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชน และปัจจัยแวดล้อมด้านสื่อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน	ทฤษฎีความรู้แจ้ง กลุ่ม ตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา รายได้ สื่อ	วิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เอกสารและการวิจัยเชิง	วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและการวิจัยเชิง	สื่อมีผลต่อพฤติกรรมการชมซีรีส์ที่กลุ่มตัวอย่างเข้าถึงอันดับ 1 คือ โทรทัศน์ รองลงมาคืออินเทอร์เน็ต และภาพยนตร์ ค่าความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลสื่อกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนมีค่าอยู่ระดับปานกลางค่อนข้างสูง (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.50-0.68)
ทฤษฎีการเรียนรู้กับพฤติกรรมการปราบปรามการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	เพื่อศึกษาลักษณะของพฤติกรรมการปราบปรามและแนวผลของการศึกษาเสนอเป็นแนวทางป้องกัน	ทฤษฎีการเรียนรู้ เรียนรู้	วิจัยเชิงคุณภาพใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เจาะลึก ตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา รายได้ สื่อสุรา	ใช้ทฤษฎีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทัศนคติ และพฤติกรรม (KAP) และทฤษฎีความรุนแรง	สื่อมีผลต่อพฤติกรรมการก่ออาชญากรรม โดยเขียนแบบตามข่าว
ปัญหาอาชญากรรม (จุฬารัตน์ ชัยแก้ว, 2010)	ควบคุมและแก้ไข	ควบคุมและแก้ไข	ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรม การปราบปราม		

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
<p>ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ความรู้ ทักษะ และ พฤติกรรมการช้อปปิ้ง ในอินเทอร์เน็ต ของวัยรุ่น อายุ 15-25 ปี ในกรุงเทพฯ</p>	<p>1. ศึกษาความรู้ ทักษะ และ พฤติกรรมการช้อปปิ้ง ของวัยรุ่น อายุ 15-25 ปี ในกรุงเทพฯ</p> <p>2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้ และพฤติกรรมการช้อปปิ้ง ของวัยรุ่น อายุ 15-25 ปี ในกรุงเทพฯ</p>	<p>ทฤษฎีความรู้ แรง ของ Johanson Galtung ทฤษฎีเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และ พฤติกรรม (KAP)</p>	<p>วิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์ แบบเจาะลึก และการสังเกตแบบมี ส่วนร่วม</p> <p>ตัวแปร คือ ภาพยนตร์</p>	<p>สถิติ (One way Anova) กำหนดระดับนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05</p>	<p>สื่อมีผลต่อพฤติกรรมการ ช้อปปิ้ง ทางสถิติที่ระดับ .05</p>
<p>(ดวงรัก จิรวัดนรังสี, 2558)</p> <p>อิทธิพลของสื่อลามกที่มี ผลต่อการกระทำผิดทาง เพศของเด็ก และเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณี : ศูนย์ ฝึกและอบรมเด็ก และ เยาวชนในเขต กรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล (ยุพาพร ปิระพงษ์, 2554)</p>	<p>1. เพื่อทดสอบอิทธิพลของสื่อ ลามกที่มีผลต่อการกระทำผิด ทางเพศของเด็กและเยาวชน</p> <p>2. เพื่อทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อ การทำผิดทางเพศ</p> <p>3. เพื่อเป็นแนวทางในการ ป้องกันและแก้ไขการกระทำ ความผิดทางเพศที่อาจเกิดขึ้นใน ปัจจุบันและอนาคต</p>	<p>ทฤษฎีความ รุนแรง ทฤษฎีความ รุนแรง</p>	<p>วิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง 220 คน</p> <p>ตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา สื่อ การแต่งกาย</p>	<p>บันทึกข้อมูลจาก แบบสอบถามแบบลดรหัส ใช้สถิติวิเคราะห์ โดยใช้ โปรแกรม SPSS for window และสถิติ t-test และ one way anova</p>	<p>สื่อ การแต่งกายมีผลต่อ พฤติกรรมการช้อปปิ้ง</p>

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อ	1. ศึกษาสาเหตุของการตกเป็นเหยื่อ	แนวคิดเรื่องอาชญากรรม	วิจัยเชิงสำรวจ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และสัมภาษณ์	บันทึกข้อมูลจากแบบสอบถามแบบ	พบว่าพฤติกรรมการป้องกันตนเองของผู้หญิงในพื้นที่
เหยื่อของวัยรุ่นในสยามสแควร์	2. ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อของวัยรุ่น	แนวคิดเรื่องการป้องกันอาชญากรรม	ตัวแปร สถานที่ ช่วงเวลา สถานการณ์ ความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อ	รหัส ใช้สถิติวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม SPSS for window และสถิติ t-test และ one way anova	สยาม สแควร์มีการป้องกันตัวมาก
(ลดความรุนแรงเรื่องพัฒนา, 2548)	3. เพื่อใช้เป็นแนวทางส่งเสริมการป้องกันภัยของวัยรุ่นหญิงต่อไป	ทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่แนวคิดทฤษฎีความขัดแย้งทางสังคม	เป็นเหยื่อ	โดยใช้โปรแกรม SPSS for window และสถิติ t-test และ one way anova	
ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อ	เพื่อศึกษาวิเคราะห์ลักษณะ บุคลิกภาพ ความสัมพันธ์ สถานที่ ช่วงเวลาที่มีความเสี่ยงสูง และสถานการณ์ที่ตกเป็นเหยื่อ และแสวงหาแนวทางป้องกันมิให้ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อการข่มขืน	ทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่แนวคิดทฤษฎีความขัดแย้งทางสังคม	เก็บตัวอย่างจากผู้ต้องขังในเรือนจำที่ยินดีให้สัมภาษณ์ 10 ราย ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่ายและแบบเจาะจง	สถิติ	พบว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นชายโสด สถานภาพทางเศรษฐกิจตกต่ำ การศึกษาต่ำ ขาดความยับยั้งชั่งใจ และสื่อส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการข่มขืน
(จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2550)			ตัวแปร เพศ อายุ สื่อ การศึกษา การแต่งกายยังข้างใจการดื่มสุราขาดความยับยั้งชั่งใจการดื่มสุรา		ส่วนการแต่งกายไม่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการแต่มีความเสี่ยงสูงที่จะตกเป็นเหยื่อ

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
ความรุนแรงต่อสตรี ในชุมชนเมือง	เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้ เกิดความรุนแรงต่อสตรี	ทฤษฎีโครง สร้างและหน้าที่	วิจัยเชิงสำรวจ เก็บข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถาม และสัมภาษณ์	การวิเคราะห์ห้อยमान	ส่งผลต่อทัศนคติด้าน ความรุนแรงทางเพศ
(ทฤษฎีตัน มาประณีต, 2554)			ตัวแปร อายุ การศึกษา สื่อ		
No connection between real world violence and violent video games or media violence	เพื่อศึกษาว่าปัจจัยสื่อและเกมมีผล ต่อพฤติกรรมความรุนแรงในเด็ก และเยาวชนหรือไม่	แนวคิดทฤษฎี ความขัดแย้ง ทางสังคม	ใช้แบบสอบถาม และสัมภาษณ์ ตัวแปร สื่อ การศึกษา รายได้	วิเคราะห์ข้อมูลเชิง ปริมาณ ความถี่ สถิติ	สื่อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการ ข่มขืนปัญหาเหล่านี้เกิดจาก ปัจจัยอื่น เช่น รายได้ การศึกษา
(Ferguson, 2015)					

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่องผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
Factors Contributing to Non-Reporting of Rape by School Going Adolescents in Matsulu Township of South Africa (Mudzana, 2016)	1. เพื่อสำรวจและอธิบาย ปัจจัยที่ส่งผลให้วัยรุ่นไม่กล้าแจ้งความเมื่อเกิดเหตุ ในแอฟริกา 2. เพื่อแนะนำและสนับสนุน ให้เหยื่อมีความกล้าที่จะแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ 3. ต้องการวัดว่าการไม่กล้าแจ้งความของเหยื่อมีความเชื่อมโยงกับ โครงสร้าง ลักษณะทางกายภาพ วัฒนธรรม และเศรษฐกิจหรือไม่	ทฤษฎีโครงสร้าง และหน้าที่ แนวคิดทฤษฎี ความขัดแย้งทางสังคม	เก็บข้อมูลโดยการทำ group discussion และสัมภาษณ์ต่อหน้า แบบเดียว ฉบับที่กและอัดเสียงการสนทนา ตัวแปร เพศ อายุ การศึกษาอาชีพ การดื่มสุรา เสพติด	สถิติ การอนุมาน	การศึกษา การดื่มสุรา เสพติด มีผลต่อพฤติกรรมการข่มขืน
Characteristics and motivations of perpetrators of child sexual exploitation	เพื่อศึกษาลักษณะและปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการกระทำผิดทางเพศ	Grounded Theory	วิจัยเชิงสำรวจ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และสัมภาษณ์ ตัวแปร เพศ อายุ การศึกษาอาชีพ จิตใจ ขาดความยับยั้งชั่งใจ	สถิติ	การศึกษามีผลต่อพฤติกรรมการข่มขืน
Walker, Pillinger and Brown (2018)					

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
ศึกษาเกี่ยวกับเพศ กระณี ข่มขืนกระทำชำเรา (นวลจันทร์ ทัศนัยกุล, 2525)	ศึกษาและวิเคราะห์มูลเหตุ จูงใจผลักดันให้ทำการ ข่มขืน และต้องการทราบ ถึงพฤติกรรมการบำบัดทาง เพศ และเพื่อหามาตรการ ป้องกันและแก้ไข อาชญากรรมทางเพศ	แนวคิดทฤษฎี ความขัดแย้งทาง สังคม ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ กับพฤติกรรมข่มขืน	เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ต้องขัง ในเรื่องจำ 160 คน ตัวแปร การศึกษาการแต่งกาย อาชญากรรมได้สี่	วิเคราะห์สถิติจาก กรณีศึกษา	การศึกษาไม่มีผลต่อพฤติกรรมการ การข่มขืน การแต่งกายเกี่ยวข้องความรู้สึกทาง เพศมีผลต่อพฤติกรรมการและ ส่วนมากจะดื่มสุรา เคยดู ภาพยนตร์ ภาพ สื่อลามกก่อน กระทำการข่มขืน
Research on the relationship between rape and dressing (Anaba, 2014)	เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการแต่งกายและการ เกิดเหตุข่มขืน	ทฤษฎีโครงสร้าง และหน้าที่	ศึกษาจากกรณีศึกษา ตัวแปร การแต่งกาย	ใช้โปรแกรม SPSS for window t-test One way anova และ Two way anova	การแต่งกายไม่มีผลต่อ พฤติกรรมการข่มขืน

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
ปัจจัยทางสังคมกับภาว ขมซึ่งในกระทำฆ่าเราเด็ก ของผู้ต้องขังชาย : ศึกษา เฉพาะกรณีเรือนกลาง อุดรธานี	เพื่อศึกษาปัจจัยทางสังคม กับการข่มขืนกระทำฆ่าเรา และเสนอเป็นแนวทางใน การป้องกันปัญหา	แนวคิดทฤษฎี ความขัดแย้งทาง สังคม	ศึกษาเชิงคุณภาพกรณี ตัวแปร อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้	ทฤษฎีตามเหตุผลม อาชญากรรม ประกอบด้วย คนร้าย เหยื่อ โอกาส	อาชีพและรายได้ที่ตามมาตลอด พฤติกรรมการข่มขืน สิ่งยั่วยุ คือสุราและสารเสพติด
(พวงเพ็ญ ใจกว้าง, 2542)					
ปัจจัยการเกิด อาชญากรรมทางเพศและ แนวทางป้องกัน	เพื่อศึกษาตัวแปรการเกิด อาชญากรรมและวิธี ป้องกันตามทฤษฎี	ทฤษฎีสามเหลี่ยม อาชญากรรม (Crime triangle theory)	สังเคราะห์งานวิจัยจากเอกสาร งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ ตัวแปร อาชีพรายได้ค่านิยมชายเป็น ใหญ่ สื่อ	วิเคราะห์ความแปรปรวน สถิติ	อาชีพและรายได้ที่น้อยมีผล ต่อพฤติกรรมการข่มขืน
อาชญากรรมทางเพศตาม ทฤษฎีสามเหลี่ยม อาชญากรรม	ศึกษาการรวมทางเพศตาม ทฤษฎีสามเหลี่ยม อาชญากรรม				
(สุชума อรุณจิต, 2559)					

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
<p>ปัจจัยทางสังคมที่มี ความสัมพันธ์กับความ รุนแรงของการก่อ อาชญากรรมทางเพศ ประเภทใดที่กระทำเรา (สมชาย อินโด, 2536)</p>	<p>เพื่อศึกษาตัวแปรทางสังคม และพฤติกรรมที่มี ความสัมพันธ์กับความ รุนแรงของการก่อ อาชญากรรมทางเพศ</p>	<p>ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ กับพฤติกรรมข่มขืน แนวคิดทฤษฎี ความขัดแย้งทาง สังคม</p>	<p>ทำแบบสอบถามผู้ต้องขังในเรือนจำ ตัวแปร เพศ อายุ รายได้</p>	<p>วิเคราะห์กรณีตัวอย่าง</p>	<p>รายได้ข่มขืนมีผลต่อพฤติกรรม การข่มขืน มีการเรียนรู้ทางเพศผ่านเพื่อน และหนังสือนำไปสู่การก่อเหตุ ข่มขืน</p>
<p>พฤติกรรมการดูคความทาง เพศในกลุ่มเด็กและ เยาวชน ภายใต้อิทธิพล การบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (สุวรา แก้วนุ่น และ ทักษ พล ธรรมรังสี, 2554)</p>	<p>เพื่อศึกษาแนวโน้มของคดี เกี่ยวกับเพศที่เกี่ยวข้องกับ การบริโภค และอธิบาย ลักษณะของพฤติกรรมการ ดูคความทางเพศภายใต้ อิทธิพลของการบริโภค แอลกอฮอล์</p>	<p>แนวคิดทฤษฎีความ ขัดแย้ง ทางสังคม ตัวแปร อายุ แอลกอฮอล์ สื่อ</p>	<p>เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการ สัมภาษณ์เชิงลึก</p>	<p>วิเคราะห์กรณีตัวอย่าง</p>	<p>แอลกอฮอล์ และสื่อ ส่งผล ต่อพฤติกรรมการข่มขืน</p>

ตาราง 3 สรุปเปรียบเทียบปัจจัยที่ใช้ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคเพื่อสุขภาพ กรณีศึกษา นักเรียน นิสิต กลุ่มคนวัยทำงานมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1.ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคเพื่อสุขภาพ 2.เพื่อทดสอบข้อสมมติฐานทางทฤษฎีที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคเพื่อสุขภาพ	Prospect theory Nudging	ทำการวิจัยเชิงทดลอง ใช้แบบสอบถาม และแนวคิดเชิงพฤติกรรมจากวิชาเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม	สถิติพื้นฐาน ประมาณการจากแบบจำลอง 2 ทางเลือก(Binary choice model)	ดูปองจากแนวคิด Status quo bias และ Loss aversion เป็นปัจจัยที่มีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการบริโภคเพื่อสุขภาพ
(พีระ ตั้งธรรมรักษ์, 2017)			ตัวแปร เพศ อายุ นำหนัก สุขภาพ รายได้ ข้อมูลบนฉลาก Loss aversion Status quo bias		
The bias in behavioral economics (Gigerenzer, 2018)	เพื่อศึกษาว่าสามารถใช้เศรษฐศาสตร์พฤติกรรมในการสะกดความลำเอียงของบุคคลได้หรือไม่	Nudging Rational choice theory	วิจัยเชิงทดลอง Nudging	ความถี่ สถิติ	สามารถใช้เศรษฐศาสตร์พฤติกรรมออกแบบสภาพแวดล้อม สะกดให้มนุษย์ตัดสินใจเลือกทางที่ดีที่สุดให้กับตนเองได้ ทำให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ

ตาราง 3 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
Insights provided by behavioral economics will help inform more effective tax reform policies	เพื่อให้ผู้กำหนดนโยบายใช้ประโยชน์จากการระงัดใน การเก็บภาษีได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	Prospect theory Projection biased Present biased Nudging Social norms	การระงัด (nudging)	วิเคราะห์สถิติ กราฟ อัตราภาษีเก็บภาษี	การระงัดทำให้มนุษย์ตัดสินใจเลือกทางที่ดีที่สุดให้กับตนเองและทำให้ได้ผลลัพท์ที่ดีองการ
(Leicester et al., 2012)					
Comparison of three nudge intervention (priming, default option and perceived variety) to promote vegetable consumption in a self service buffet setting	เพื่อกระตุ้นให้บุคคลรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ	Priming default option	ใช้วิธีการสังเกตและทดลอง โดยการวางผังใหม่พื้นที่โดยรอบเพื่อให้ง่ายต่อการมองเห็นและหยิบใส่จาน	เปรียบเทียบผลการทดลองระหว่าง 3 วิธีร้อยละ สถิติ Anova analysis	วิธีการระงัดโดยการชี้แนะ (priming) มีประสิทธิภาพ
(Rasmus et al., 2017)					

ตาราง 3 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีที่ใช้	วิธีเก็บข้อมูล/ตัวแปร	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
Food bundling as a health nudge: Investigating consumer fruit and vegetable selection using behavior economics	เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคผักและผลไม้ด้วยวิธีการทางเศรษฐศาสตร์ พฤติกรรม	Nudging	ทำการวิจัยเชิงทดลอง พฤติกรรมการบริโภค	ความถี่ สถิติ	สามารถใช่วิธีการสะกด เพื่อให้ผู้บริโภคเลือกซื้อ อาหารเพื่อสุขภาพได้

(Carroll et al., 2018)

ตาราง 4 สรุปเปรียบเทียบปัจจัยที่ใช้ในงานวิจัยที่เกี่ยวกับความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม

ผู้วิจัย	เพศ	อายุ	รายได้	สถานภาพ	การศึกษา	ความเสี่ยง	ความกลัว	ประสบการณ์ถูก คุกคามทางเพศ	การติดต่อ ประตู่
Teixera & Soeiro	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Antonsen & Wiig	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Cohen	/	/	/	/	/	/	/	/	/

ตาราง 5 สรุปเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการชมชิ้น

ปัจจัย ผู้วิจัย	เพศ	อายุ	รายได้	อาชีพ	การศึกษา	สุรา	สื่อ	การแต่งกาย	ความต้องการ ทางเพศ	ขาดความยับยั้ง ชังใจ
เอกภพ อินทวิวัฒน์	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
จิรัชญา สิตาประภาภรณ์	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
ศิริกัญญา อินทประเสริฐ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
จิรัชฎาญญา นันท์ สัยแก้ว	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
ดวงรัก จิรวินนังสี	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
ยุพพร ปิวะพงษ์	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
ลดารัตน์ รุ่งเรืองพัฒนา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
จุฑารัตน์ เอื้ออำนาจ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
หทัยรัตน์ มาประณีต	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Ferguson	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Mudzana	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Walker, Pilling and Brown	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Anaba	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
พวงเพ็ญ ใจกว้าง	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
สุพมา อรุณจิต	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
สมชาย อินโต	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องอิทธิพลของสื่อต่อทัศนคติเกี่ยวกับการช้เงินความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม และความเต็มใจจ่ายป้องกันตนเองด้วยมุมมองทางเศรษฐศาสตร์ ผู้วิจัยมีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (ถ้าความเชื่อมั่น 90%

แทนค่า e = 0.10, ถ้าความเชื่อมั่น 95% แทนค่า e = 0.05)

แทนค่าในสูตร (กรณีความเชื่อมั่น 90%)

$$n = \frac{897675}{1+ 897675 (0.10)^2}$$

$$n = 99.98$$

แทนค่าในสูตร (กรณีความเชื่อมั่น 95%)

$$n = \frac{897675}{1 + 897675 (0.05)^2}$$

$$n = 399.82$$

จากสูตรยามาเน่ (Yamane, 1970) หลังจากแทนค่าขนาดของประชากรนิสิต นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2560) เมื่อคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 90% จะได้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 99.98 คน และเมื่อใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% จะได้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 399.82 คน ดังนั้นผู้วิจัยจะทำการเก็บกลุ่มตัวอย่างให้มากที่สุดที่จะเป็นไปได้จำนวน 200-400 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เก็บกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200-400 คน โดยจะเก็บกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ในอัตราส่วน 60:40 ตามลำดับ เนื่องจากเป็นงานวิจัยที่ให้ความสำคัญกับการที่ผู้ถูกกระทำเป็นผู้หญิง เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถาม แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน ให้ดูสื่อที่มีวิธีการสะกดโดยการชี้้นำ (priming) ต่างกัน 4 วิธี ได้แก่ สื่อทางด้านลบ (รูปแบบข่าว) สื่อทางด้านลบ (รูปแบบละคร) สื่อทางด้านบวก (รูปแบบข่าว) สื่อทางด้านบวก (รูปแบบละคร) จากนั้นเปรียบเทียบผลการศึกษาก่อนและหลังการทดลองว่าสื่อส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืน และความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมหรือไม่ จดบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขึ้นที่ 1

การทำวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยการเก็บแบบสอบถามและสัมภาษณ์ซึ่งคำถามต่าง ๆ ภายในแบบสอบถามมาจากการทบทวนงานวิจัย บทความที่เกี่ยวข้อง และนำปัจจัยที่พบบนประยุกต์ใช้ในแบบสอบถาม เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้อย่างครอบคลุม ครบถ้วนมากที่สุด โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ทัศนคติเกี่ยวกับความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม และทัศนคติเกี่ยวกับการก่อเหตุข่มขืน โดยประการแรกถามความเต็มใจจ่ายเพื่อเรียนศิลปะ

ป้องกันตัว หากท่านใดที่สนใจเรียนศิลปะป้องกันตัว ให้กาเครื่องหมาย / ในช่องว่างของ ศิลปะป้องกันตัวที่สนใจ และเสนอราคาที่ตนเองเต็มใจจ่ายเพื่อการเรียนศิลปะป้องกันตัว นั้น ประการที่ 2 ใช้คำถามแบบปลายเปิด (Open-ended question) โดยผู้ทำวิจัยจะเสนอ ราคาของศิลปะป้องกันตัวนั้น อิงจากราคากลางของโรงเรียนสอนศิลปะป้องกันตัวทั่วไป ซึ่งหากราคากลางต่ำกว่าที่ผู้ทดลองตอบในประการแรก ผู้วิจัยจะเสนอราคาที่สูงกว่าราคา กลางทันที กล่าวคือหากผู้ทดลองให้ราคาที่เต็มใจจ่ายสูงกว่าราคากลางของโรงเรียน ศิลปะป้องกันตัวแล้ว ผู้วิจัยจะเสนอราคาที่สูงกว่าราคาที่เต็มใจจ่ายของผู้ทดลอง โดยเพิ่ม ที่ละ 50 บาท และยังมีคำถามเกี่ยวกับความเต็มใจจ่ายในการลดความรุนแรงในสังคม เช่น การเพิ่มไฟ-กล้องวงจรปิดตามจุดเสี่ยง การเพิ่มเวรยาม-ตำรวจในจุดอันตราย โดยให้ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบเป็นหน่วยบาท/ปี

หลังจากนั้นถามทัศนคติเกี่ยวกับการช้เงิน โดยให้ดูภาพการ์ตูนผู้ชาย 3 ลักษณะต่างกัน ดังตาราง 6 พร้อมกับให้ดูภาพผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อยหรือแต่งกายไม่ รัดกุมดังภาพประกอบ 6 และ 7 ตามลำดับ

ตาราง 6 ภาพผู้ชายที่ใช้ในแบบสอบถาม

ภาพ	ลักษณะ
 ผู้ชาย 1	นักโทษหลบหนีคดีลักทรัพย์ (ข่าวสด, 2561b)
 ผู้ชาย 2	ผู้ต้องหาคดีฟอกเงิน (ข่าวสด, 2561a)
 ผู้ชาย 3	นักโทษหลบหนีคดีข่มขืน (ผู้จัดการออนไลน์, 2562)

ภาพประกอบ 6 ผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อย

ที่มา: (Style up, 2019)

ภาพประกอบ 7 ผู้หญิงแต่งกายไม่รัดกุม

ที่มา: (Style up, 2019)

กลุ่มที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย กลุ่มหนึ่งดูภาพผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อย กลุ่มสองดูภาพผู้หญิงแต่งกายไม่รัดกุม ตอบแบบสอบถามก่อนดูสื่อ จากนั้นทำการ

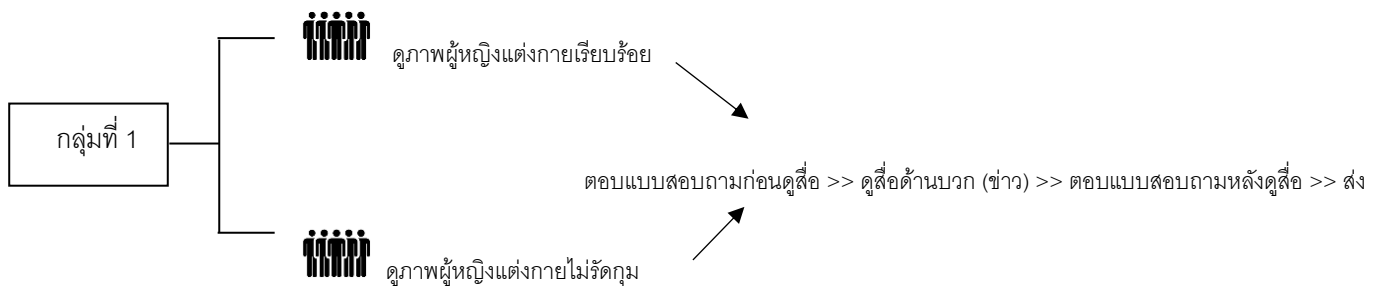
ทดลองโดยให้ดูสื่อทางด้านบวก (รูปแบบข่าว) และตอบแบบสอบถามอีกครั้ง เพื่อนำคำตอบที่ได้มาเปรียบเทียบผลลัพธ์ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มที่ 2 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย กลุ่มหนึ่งดูภาพผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อย กลุ่มสองดูภาพผู้หญิงแต่งกายไม่รัดกุม ตอบแบบสอบถามก่อนดูสื่อ จากนั้นทำการทดลองโดยให้ดูสื่อทางด้านบวก (รูปแบบละคร) และตอบแบบสอบถามอีกครั้ง เพื่อนำคำตอบที่ได้มาเปรียบเทียบผลลัพธ์ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มที่ 3 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย กลุ่มหนึ่งดูภาพผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อย กลุ่มสองดูภาพผู้หญิงแต่งกายไม่รัดกุม ตอบแบบสอบถามก่อนดูสื่อ จากนั้นทำการทดลองโดยให้ดูสื่อทางด้านลบ (รูปแบบข่าว) และตอบแบบสอบถามอีกครั้ง เพื่อนำคำตอบที่ได้มาเปรียบเทียบผลลัพธ์ก่อนและหลังการทดลอง

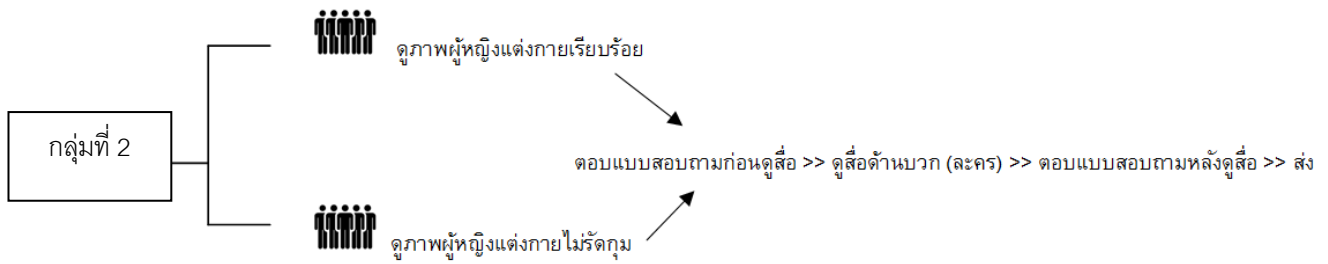
กลุ่มที่ 4 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย กลุ่มหนึ่งดูภาพผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อย กลุ่มสองดูภาพผู้หญิงแต่งกายไม่รัดกุม ตอบแบบสอบถามก่อนดูสื่อ จากนั้นทำการทดลองโดยให้ดูสื่อทางด้านลบ (รูปแบบละคร) และตอบแบบสอบถามอีกครั้ง เพื่อนำคำตอบที่ได้มาเปรียบเทียบผลลัพธ์ก่อนและหลังการทดลอง

ดังภาพประกอบ 8, 9, 10 และ 11 ตามลำดับ

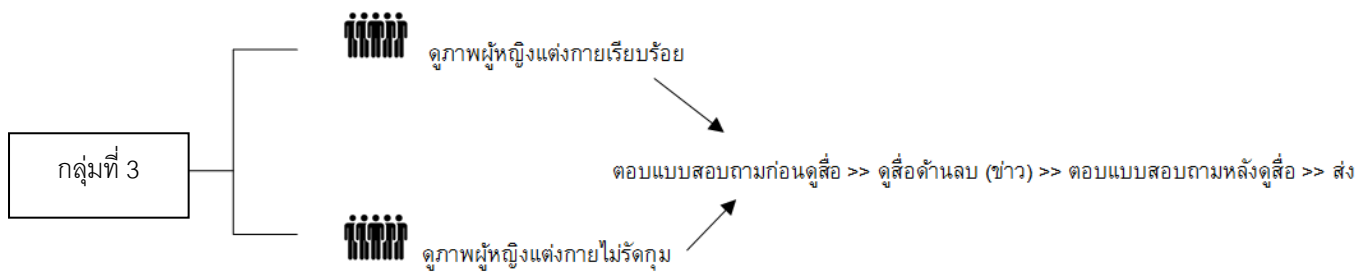
ภาพประกอบ 8 วิธีการแบ่งกลุ่มที่ 1

ที่มา : ผู้วิจัย

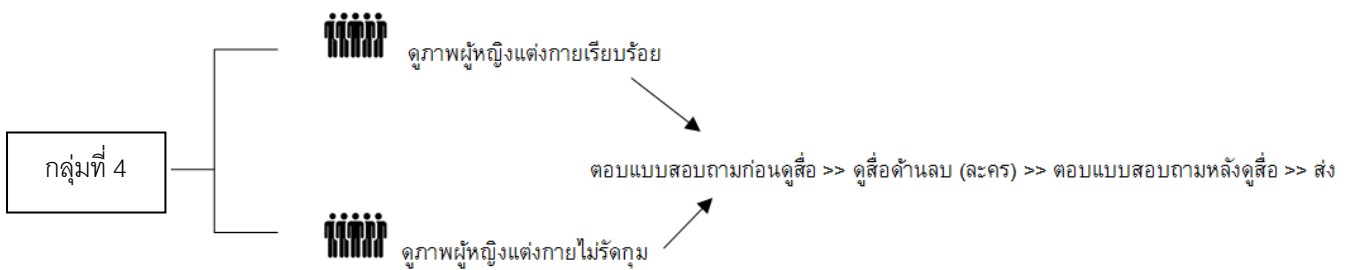
ภาพประกอบ 9 วิธีการแบ่งกลุ่มที่ 2

ที่มา : ผู้วิจัย

ภาพประกอบ 10 วิธีการแบ่งกลุ่มที่ 3

ที่มา : ผู้วิจัย

ภาพประกอบ 11 วิธีการแบ่งกลุ่มที่ 4

ที่มา : ผู้วิจัย

จากนั้นให้ผู้ทดลองแต่ละกลุ่มตอบแบบสอบถามว่าคิดว่าผู้ชายในแต่ละภาพ จะมีโอกาสก่อเหตุข่มขืนในระดับใด และมีโอกาสจะข่มขืนสำเร็จระดับใดเพื่อดูทัศนคติ เกี่ยวกับการข่มขืน ซึ่งจะถามแบบเดียวกันทั้งก่อนและหลังจากชมสื่อที่มีการสะกิด โดยให้ เลือกตอบ 5 ระดับ (1-5) เรียงจากน้อยไปมาก

การให้ระดับเกี่ยวกับโอกาสก่อเหตุข่มขืน มีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1=มีโอกาสก่อเหตุข่มขืนน้อยที่สุด

2=มีโอกาสก่อเหตุข่มขืนน้อย

3=มีโอกาสก่อเหตุข่มขืนปานกลาง

4=มีโอกาสก่อเหตุข่มขืนมาก

5= มีโอกาสก่อเหตุข่มขืนมากที่สุด

การให้ระดับเกี่ยวกับโอกาสที่จะข่มขืนสำเร็จ มีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1=มีโอกาสข่มขืนสำเร็จน้อยที่สุด

2=มีโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จน้อย

3=มีโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จปานกลาง

4=มีโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จมาก

5= มีโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จมากที่สุด

หลังจากประเมินระดับโอกาสก่อเหตุข่มขืน และโอกาสข่มขืนสำเร็จแล้ว ให้ กลุ่มตัวอย่างดูสื่อทางด้านบวกและลบ จากนั้นตอบแบบสอบถามอีกครั้ง โดยจะเป็น คำถามแบบเดิมคือ ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม และทัศนคติเกี่ยวกับการ ก่อเหตุข่มขืน เพื่อเปรียบเทียบว่าสื่อส่งผลให้ต่อทัศนคติหรือไม่ อย่างไร โดยสื่อที่ให้ชม จะมี 4 รูปแบบ ดังนี้

สื่อด้านบวก (รูปแบบข่าว) จากการใช้เนื้อหาข่าวว่า เมื่อผู้หญิงเรียนป้องกัน ตัว จะมีโอกาสต่อสู้นะมากกว่าผู้ชายถึง 2 เท่า สามารถเอาตัวรอดได้ในสถานการณ์ อันตราย

สื่อด้านลบ (รูปแบบข่าว) โดยให้เนื้อหาข่าวเกี่ยวกับความเลวร้ายของสังคม มีการก่อเหตุข่มขืนจำนวนมาก ผู้ถูกกระทำได้รับผลกระทบทางร่างกายและจิตใจ

สื่อด้านบวก (รูปแบบละคร) โดยให้ดูคลิปสั้นเกี่ยวกับการใช้ศิลปะป้องกัน ตัวของผู้หญิง เพื่อเอาตัวรอดจากการคุกคามทางเพศ

สื่อต้นฉบับ (รูปแบบละคร) โดยให้ดูคลิปสั้นจากละครเรื่องล่า ให้เห็นภาพ ความรุนแรงในขณะมีการก่อเหตุข่มขืน ผลเสียที่ตามมาทั้งทางร่างกายและจิตใจต่อ ผู้ถูกกระทำ

จากนั้นให้ผู้ทดลองตอบแบบสอบถามแบบเดิมอีกครั้ง เพื่อนำมาใช้ เปรียบเทียบผลการทดลองก่อนและหลังดูสื่อว่าส่งผลให้ทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืน ความ เต็มใจจ่ายในการลดความรุนแรงในสังคม และความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเอง เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงหรือไม่ อย่างไร และทำให้ทราบว่ามีวิธีสะกัดโดยการชี้แนะใด สามารถลดทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืน เพิ่มความเต็มใจจ่ายในการลดความรุนแรงใน สังคม และความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองได้ผลดีที่สุด และนำผลลัพธ์ที่ได้จากการ ทดลองใน 2 กรณี คือ กรณีผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อย และกรณีผู้หญิงแต่งกายไม่รัดกุมมา เปรียบเทียบกัน เพื่อสรุปว่าการแต่งกายของผู้หญิงที่ต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรม ทัศนคติ เกี่ยวกับการก่อเหตุข่มขืนของผู้ชายหรือไม่

ส่วนที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพ ระดับ การศึกษา อาชีพ รายได้ ความเสี่ยงในเส้นทางกลับบ้านเพื่อทราบข้อมูลกลุ่มทดลอง นำมาประกอบในการวิเคราะห์วิจัย

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมและทัศนคติส่วนบุคคล เพื่อทราบทัศนคติของกลุ่ม ทดลองเกี่ยวกับสื่อ ทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืน และทัศนคติเกี่ยวกับความเต็มใจจ่ายเพื่อ ลดความรุนแรงในสังคม รวมถึงความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเอง ตามหัวข้อการวิจัย และนำไปประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 4: ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะข้อคิดเห็น เพิ่มเติม เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขในอนาคต

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือขึ้นที่ 1

การทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เพื่อให้เครื่องมือมี ความน่าเชื่อถือ คงเส้นคงวา สามารถใช้วัดค่าได้ตรงตามที่ต้องการวิเคราะห์โดยผู้วิจัยได้ นำแบบสอบถามไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และทดลองเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างแบบนำร่อง (Pilot study) เพื่อทดสอบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจในคำถามหรือไม่ ตัวแปรมีความครอบคลุมเนื้อหาหรือไม่ จากนั้นนำมาปรับปรุงให้มีความเข้าใจง่ายและ ครอบคลุมสอดคล้องกับเนื้อหามากยิ่งขึ้น การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดย การหาค่าความคงที่ภายใน (Internal consistency) จากการหาค่า Cronbach's alpha

ในข้อแบบสอบถามแบบเลือกตอบ วัดความคิดเห็น ซึ่งเป็นมาตรวัดชนิดประมาณค่าจากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด (จักรพงษ์ แผ่นทอง, 2019)

$$\text{สูตร Cronbach's alpha} = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum_{i=1}^k S_i^2}{S_p^2} \right]$$

k = จำนวนข้อของแบบวัด

S_i^2 = ความแปรปรวน (variance) ของข้อ i

S_p^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมหรือความแปรปรวนระหว่างผู้ตอบ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขึ้นที่ 2

ในงานวิจัยขั้นนี้ใช้แบบจำลองถดถอยพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) เนื่องจากมีตัวแปรอิสระ (x) หลายตัวแปร ซึ่งในงานวิจัยนี้จะมี 3 แบบจำลองด้วยกัน คือแบบจำลองปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม (Willingness to protect public) แบบจำลองปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเอง (Willingness to protect yourself) และแบบจำลองปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืน (Rape) ดังนี้ จากวิธีการทดลองที่ได้กล่าวในข้างต้น ทำให้เกิดแบบจำลอง 3 แบบด้วยกัน คือ แบบจำลองแบบ Ordinary Least Square (OLS) 2 แบบจำลอง ได้แก่ แบบจำลองปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม (Willingness to pay) แบบจำลองปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมหลังจากการสะกดโดยการชี้หน้า (Willingness to protect public after priming) และแบบจำลองแบบ Order logit/probit ได้แก่ แบบจำลองปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืน (Rape) โดยแต่ละแบบจำลองใช้แบบจำลองถดถอยพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) เนื่องจากมีตัวแปรอิสระ (x) หลายตัวแปร ดังนี้

แบบจำลองที่ 1

$$\begin{aligned} \text{Willingness to pay} = & b_0 + b_1 \text{Gender} + b_2 \text{Age} + b_3 \text{Career} + b_4 \text{Income} + \\ & b_5 \text{Religion} + b_6 \text{Edu} + b_7 \text{Status} + b_8 \text{Risk} + b_9 \text{Dress} + b_{10} \text{Rape} + b_{11} \text{Success} + \\ & b_{12} \text{Lockdoor} + b_{13} \text{Exp} + b_{14} \text{Fear} + b_{15} \text{WTP}_{\text{yourself}} + e \end{aligned}$$

แบบจำลองที่ 2

$$\Delta WTP_{\text{after priming}} = b_0 + b_1 \text{Gender} + b_2 \text{Age} + b_3 \text{Career} + b_4 \text{Income} + b_5 \text{Religion} + b_6 \text{Edu} + b_7 \text{Status} + b_8 \text{Risk} + b_9 \text{Dress} + b_{10} \text{Rape} + b_{11} \text{Success} + b_{12} \text{Lockdoor} + b_{13} \text{Exp} + b_{14} \text{Fear} + b_{15} WTP_{\text{yourself}} + b_{16} \text{Media} + e$$

แบบจำลองที่ 3

$$\text{Rape} = b_0 + b_1 \text{Gender} + b_2 \text{Age} + b_3 \text{Career} + b_4 \text{Income} + b_5 \text{Religion} + b_6 \text{Edu} + b_7 \text{Status} + b_8 \text{Media} + b_{10} \text{Dress} + b_{11} \text{Rape} + b_{12} \text{Success} + e$$

โดยที่ Rape = 1 เมื่อ **ไม่มีการเปลี่ยนแปลง**

Rape = 2 เมื่อ ตัวแปรเปลี่ยนแปลง**ลดลง**

Rape = 3 เมื่อ ตัวแปรเปลี่ยนแปลง**เพิ่มขึ้น**

จากแบบจำลองที่ 1 และ 2 ตัวแปรตามคือ ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมและ ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมหลังจากการสะกิดโดยการชี้แนะ (priming) ตามลำดับ ซึ่งเป็นการพิจารณาทั้งก่อนและหลังการสะกิดโดยการชี้แนะ โดยในแบบจำลองที่ 2 จะหาผลต่างของความเต็มใจจ่ายหลังจากรับชมสื่อ (Willingness to pay after priming) และใช้ตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติจากแบบจำลองที่ 1 เท่านั้น เพื่อศึกษาว่าบุคคลมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมมากขึ้นหลังจากได้รับสื่อที่มีการสะกิดโดยการชี้แนะหรือไม่ ส่วนในแบบจำลองที่ 3 ตัวแปรตามคือทัศนคติเกี่ยวกับการชมช้้น ประเมินจากความต่างของทัศนคติเกี่ยวกับการชมช้้นก่อนและหลังดูสื่อ โดยใช้ตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติจากแบบจำลองที่ 1 เพื่อศึกษาว่าหลังจากชมสื่อที่มีการสะกิดโดยการชี้แนะแล้ว บุคคลมีทัศนคติเกี่ยวกับการชมช้้นเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ โดยตัวแปรต้นที่ใช้ในแบบจำลองข้างต้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 7 รายละเอียดตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองที่ 1, 2 และ 3

ตัวแปร	รายละเอียด
WTP	ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม
$\Delta WTP_{\text{after priming}}$	ผลต่างของความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม หลังจากชมสื่อที่สะกิดโดยการขึ้นน้ำ
Gender	เพศ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบระหว่าง เพศชาย และเพศหญิง โดยที่ เพศชาย $x = 0$, เพศหญิง $x = 1$
Age	อายุ (ปี) โดยเป็นคำถามปลายเปิด
Career	อาชีพ โดยมีตัวเลือกให้เลือก ได้แก่ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่รัฐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน นักเรียน/นักศึกษา และไม่ได้ประกอบอาชีพ
Income	รายได้ (บาท/เดือน) โดยเป็นคำถามปลายเปิด
Religion	ศาสนา โดยมีตัวเลือก ได้แก่ พุทธ คริสต์ อิสลาม และอื่น ๆ
Education	ระดับการศึกษา โดยมีตัวเลือกให้เลือก ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี
Status	สถานภาพ โดยมีตัวเลือกให้เลือก ได้แก่ โสด สมรส หย่า และหม้าย
Media	
Dress	รูปภาพการแต่งกายของเพศหญิง จะมีภาพผู้หญิงแต่งกายต่างกัน 2 ภาพ ได้แก่ ภาพผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อย และภาพผู้หญิงแต่งกายไม่รัดกุม โดยที่ แต่งกายเรียบร้อย $x = 0$, แต่งกายไม่รัดกุม $x = 1$
Risk	ความเสี่ยงในเส้นทางกลับบ้าน ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบระหว่าง เสี่ยง และไม่เสี่ยง โดยที่ ไม่เสี่ยง $x = 0$, เสี่ยง $x = 1$
Rape	โอกาสก่อเหตุข่มขืน โดยที่ $\Delta \text{rape} = \Sigma \text{rape}_{\text{ก่อนดูสื่อ}} - \Sigma \text{rape}_{\text{หลังดูสื่อ}}$ แทนค่า $x = 1$ เมื่อไม่มีการเปลี่ยนแปลง , $x = 2$ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงลดลง , $x = 3$ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปร	รายละเอียด
Success	โอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จ โดยที่ $\Delta\text{success} = \sum\text{success}_{\text{ก่อนดูสื่อ}} - \sum\text{success}_{\text{หลังดูสื่อ}}$ แทนค่า $x = 1$ เมื่อไม่มีการเปลี่ยนแปลง, $x = 2$ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงลดลง, $x = 3$ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น
WTP _{public} (Willingness to protect public after priming)	ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม หลังจากดูการสะกิดโดยการชี้ผ่านสื่อ
WTP _{yourself} (Willingness to protect yourself after priming)	ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองหลังจากดูการสะกิดโดยการชี้ผ่านสื่อ
Lock door	สื่อประจักษ์เมื่ออยู่บ้านคนเดียว แสดงพฤติกรรมระมัดระวังตัว ให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินพฤติกรรมของตนเองว่าสื่อประจักษ์บ้านเมื่ออยู่คนเดียวในระดับใด โดยมีระดับให้เลือก 1-5 เรียงจากไม่เคยกระทำ ไปถึงกระทำเป็นประจำ ตามลำดับ
Exp crime	ประสบการณ์เคยถูกคุกคามทางเพศ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเองว่าเคยเกิดเหตุถูกละเมิดทางเพศหรือไม่ ซึ่งรวมถึงการถูกละเมิดด้วยสายตา วาจา ข้อความต่างๆ ในระดับใด โดยมีระดับให้เลือก 1-5 เรียงจากไม่เคยกระทำ ไปถึงกระทำเป็นประจำ ตามลำดับ
Fear	ความกลัว ให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินพฤติกรรมของตนเองว่ามีความกลัวหรือเป็นกังวลว่าจะเกิดอาชญากรรมต่อตนเองในระดับใด โดยมีระดับให้เลือก 1-5 เรียงจากไม่เคยกระทำ ไปถึงกระทำเป็นประจำ ตามลำดับ
e	ค่าความคลาดเคลื่อน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการสำรวจและทดลองกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 200-400 คน โดยจะเก็บกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ในอัตราส่วน 60:40 ตามลำดับ เนื่องจากเป็นงานวิจัยที่ให้ความสำคัญกับการที่ผู้ถูกกระทำเป็นผู้หญิง ทำการวิจัยเชิงทดลอง ตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยตรง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน ให้ดูสื่อที่มีวิธีการสะกิดโดยการชี้ (priming) ต่างกัน 4 วิธี ได้แก่ สื่อทางด้านลบ (รูปแบบข่าว) สื่อทางด้านลบ (รูปแบบละคร) สื่อทางด้านบวก (รูปแบบข่าว) สื่อทางด้านบวก (รูปแบบละคร) จากนั้นเปรียบเทียบผล

การศึกษา ก่อนและหลังการทดลองว่าส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืน และ ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมหรือไม่ จดบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูล การทำแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างแล้ว มี ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ผู้วิจัย จะทำการประมวลผลข้อมูลผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อคำนวณ ค่าสถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐานในงานวิจัย ทำการอ่านค่า และแปลผลข้อมูลที่ได้จาก โปรแกรมสำเร็จรูปทางเศรษฐศาสตร์ จัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เพื่อแสดงถึงข้อมูล คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อัตราส่วนร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ฐานนิยม (Mode)

ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) เพื่อสรุปข้อมูลการวิเคราะห์จาก กลุ่มตัวอย่างอ้างอิงประชากรโดยใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น ประกอบด้วย การประมาณค่า และทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์เพื่อหาความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปร ตาม เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยใช้ T-test F-test และ Chi-square test

บทที่ 4

ผลการศึกษา (Results)

ผลการศึกษาจากการคำนวณสถิติเบื้องต้น

จากวัตถุประสงค์ที่ 1 อิทธิพลของสื่อต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม งานวิจัยฉบับนี้ได้ใช้วิธีทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม และแบบสอบถามเพื่อศึกษาอิทธิพลของสื่อต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม กรณีอาสาสมัครชุมชน ในการทดลองนี้ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มการทดลองออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือกลุ่มที่ดูภาพผู้หญิงแต่งกายไม่รัดกุม และกลุ่มที่ดูภาพผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อย จากนั้นใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการสะกิดโดยแบ่งเป็นสื่อประเภทข่าวและละคร และแบ่งย่อยรูปแบบของสื่อออกเป็นสื่อด้านบวก ที่แสดงให้เห็นข้อดีของการเรียนรู้ ศิลปะป้องกันตัว และด้านลบที่แสดงให้เห็นผลเสียต่อตัวเองหากตกเป็นเหยื่อความรุนแรง กรณีการชมขึ้น โดยผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า สื่อประเภทข่าวทำให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตัวเองและเพื่อลดความรุนแรงในสังคมเพิ่มขึ้นร้อยละ 48.6 และร้อยละ 40.7 ตามลำดับ ส่วนสื่อทางด้านบวกและลบ พบว่าสื่อทางด้านบวกทำให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองเพิ่มขึ้นมากกว่าสื่อด้านลบร้อยละ 40.9 แต่ในด้านความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม พบว่าสื่อทางด้านลบทำให้ความเต็มใจจ่ายเพิ่มขึ้นมากกว่าสื่อด้านบวกร้อยละ 37.1 ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความเต็มใจจ่ายหลังรับสื่อแต่ละประเภท

ประเภทสื่อ	Willingness to protect yourself			Willingness to protect public		
	เพิ่มขึ้น	ลดลง	คงที่	เพิ่มขึ้น	ลดลง	คงที่
ข่าวด้านบวก	48.62%	3.94%	47.38%	40.78%	2.6%	56.59%
ข่าวด้านลบ	32.27%	9.49%	58.22%	30.37%	5.69%	63.9%
ละครด้านบวก	40.9%	9%	51%	33.1%	4.5%	63%
ละครด้านลบ	39.1%	4.48%	56.4%	37.1%	3.84%	60%

โดยที่ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองจากการหาค่าเฉลี่ยรวม แสดงให้เห็นว่าบุคคลมีความเต็มใจจ่ายเพื่อเรียนศิลปะป้องกันตัวแต่ละประเภทเฉลี่ยอยู่ที่ 300 บาทต่อชั่วโมง และมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมอยู่ที่ประมาณ 6,000 บาทต่อปี

จากวัตถุประสงค์ที่ 2 อิทธิพลของสื่อต่อทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในสังคม กรณีอาชญากรรมข่มขืน

จากการทดลองที่ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มการทดลองออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือกลุ่มที่ดูภาพผู้หญิงแต่งกายไม่รัดกุม และกลุ่มที่ดูภาพผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อย โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินโอกาสก่อเหตุข่มขืนและโอกาสข่มขืนสำเร็จของผู้ชายในแต่ละภาพ ทั้งหมด 3 ภาพ ก่อนและหลังจากดูสื่อข่าวทางด้านบวกและลบ และสื่อละครทางด้านบวกและลบ พบว่าหลังจากรับสื่อข่าวทางด้านลบ ทำให้โอกาสในการก่อเหตุข่มขืน และโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามประเมินให้ภาพผู้ชายคนที่ 1 เป็นภาพที่จะมีโอกาสก่อเหตุข่มขืนและมีโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จมากที่สุดเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือผู้ชายภาพที่ 3 และ 2 ตามลำดับ โดยที่หลังจากดูสื่อ พบว่าสื่อประเภทละครทางด้านลบ ทำให้บุคคลประเมินว่าผู้ชายจะมีโอกาสก่อเหตุข่มขืนและโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จมากที่สุด นอกจากนี้หลังจากหาค่าเฉลี่ยรวมของโอกาสก่อเหตุข่มขืนและโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จแล้วยังพบว่ากรณีให้ดูภาพผู้หญิงแต่งกายไม่รัดกุมจะมีค่าเฉลี่ยของโอกาสก่อเหตุข่มขืนและโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จมากกว่ากรณีดูภาพผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อยอยู่ที่ร้อยละ 77.87 ต่อร้อยละ 76.58 ตามลำดับ ดังตารางที่ 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบโอกาสก่อเหตุข่มขืนและโอกาสข่มขืนสำเร็จก่อนและหลังคู่มือแต่ละประเภท (กรณีดูภาพผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อย)

ประเภทสื่อ	โอกาสก่อเหตุข่มขืน (ร้อยละ)						โอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จ(ร้อยละ)					
	ก่อนคู่มือ			หลังคู่มือ			ก่อนคู่มือ			หลังคู่มือ		
	ผู้ชาย 1	ผู้ชาย 2	ผู้ชาย 3	ผู้ชาย1	ผู้ชาย 2	ผู้ชาย 3	ผู้ชาย1	ผู้ชาย 2	ผู้ชาย 3	ผู้ชาย1	ผู้ชาย 2	ผู้ชาย 3
ข่าวด้านบวก	84.61	71.79	76.92	84.61	72.82	76.92	74.28	72	73.71	73.14	71.42	74.85
ข่าวด้านลบ	78.85	70.85	76.57	82.85	77.14	81.14	84.61	72.82	76.92	87.17	80	82.56
ละครด้านบวก	73.14	71.42	73.14	73.14	71.42	74.85	76.88	78.22	76.44	80.44	80.44	80.88
ละครด้านลบ	76.88	71.11	72.88	77.78	75.12	72	78.28	80	82.28	82.85	81.14	80.57

ตาราง 10 เปรียบเทียบโอกาสก่อเหตุข่มขืนและโอกาสข่มขืนสำเร็จก่อนและหลังคู่มือแต่ละประเภท (กรณีดูภาพผู้หญิงแต่งกายไม่รัดกุม)

ประเภทสื่อ	โอกาสก่อเหตุข่มขืน (ร้อยละ)						โอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จ(ร้อยละ)					
	ก่อนคู่มือ			หลังคู่มือ			ก่อนคู่มือ			หลังคู่มือ		
	ผู้ชาย 1	ผู้ชาย 2	ผู้ชาย 3	ผู้ชาย1	ผู้ชาย 2	ผู้ชาย 3	ผู้ชาย1	ผู้ชาย 2	ผู้ชาย 3	ผู้ชาย1	ผู้ชาย 2	ผู้ชาย 3
ข่าวด้านบวก	72.1	63.72	68.83	75.81	68.37	73.02	76.27	74.41	73.95	76.27	74.41	73.95
ข่าวด้านลบ	80	79.45	74.59	80	78.91	75.67	81.08	87.56	83.24	78.37	80	78.91
ละครด้านบวก	81.14	74.28	76.57	81.71	76	78.85	78.28	77.14	78.85	79.42	75.42	79.42
ละครด้านลบ	83.41	74.14	79.02	86.82	79.51	82.43	86.82	79.51	82.43	89.26	83.90	86.34

ผลการศึกษาจากการวิเคราะห์การถดถอย

หลังจากวิเคราะห์การถดถอย เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยใช้ T-test F-test และ Chi-square test พบว่าหลังจากรับสื่อทางด้านบวกจะทำให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองเพิ่มขึ้นมากกว่าสื่อทางด้านลบ 14 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 95% และยังพบว่าเมื่อปัจจัยความเสี่ยงในเส้นทางกลับบ้านมีเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเอง

เพิ่มขึ้น 9 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 99% และปัจจัยพฤติกรรมกรรโลคประตูที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมมา พบว่าเมื่อบุคคลมีพฤติกรรมกรรโลคประตูเพิ่มขึ้น จะทำให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองเพิ่มขึ้น 83 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 90% นอกจากนี้ยังมีตัวแปรระดับการศึกษาที่มีนัยสำคัญทางสถิติอีก คือเมื่อระดับการศึกษาเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองเพิ่มขึ้น 39 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 95% ดังตารางที่ 12

ตาราง 11 ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตัวเองก่อนดูสื่อ

	Coefficient	p-value	
const	-1.83110	0.2299	
WTPpublicbefore	0.00289962	0.2948	
x1gender	-0.159894	0.5728	
x2age	0.0312164	0.2463	
x3career	0.328644	0.4018	
x4income	-0.0112216	0.4641	
x5region	0.475557	0.2832	
x6edu	0.611069	0.0604	*
x7status	0.791538	0.1675	
x8media	-0.0288488	0.9349	
side	-0.861240	0.0177	**
x9dress	0.288453	0.4042	
x10risk	1.05732	0.0018	***
x11rape	0.147621	0.6568	
x12success	-0.110110	0.7080	
x14wtppublic	0.0100454	0.0040	***
x15lockdoor	0.380900	0.0240	**
x16exp	0.208994	0.1301	
x17fear	-0.196856	0.1785	

ตาราง 12 ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตัวเองหลังดูสื่อ

	Coefficient	p-value	
const	0.478218	0.4974	
WTPpafter	0.00274088	0.2384	
x6edu	0.636830	0.0394	**
side	-0.716142	0.0141	**
x10risk	1.06406	0.0090	***
x14wtppublic	0.00491668	0.2665	
x15lockdoor	0.257275	0.0834	*

หลังจากวิเคราะห์การถดถอยของความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมพบว่า เมื่อความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมลดลง 8 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 99% และสื่อทางด้านบวกทำให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมเพิ่มขึ้นมากกว่าสื่อทางด้านลบ 90 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 90% ดังตารางที่ 14

ตาราง 13 ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมก่อนดูสื่อ

	Coefficient	p-value
const	-2.00465	0.9609
x1gender	-1.17463	0.7041
x2age	-0.344651	0.7106
x3career	-0.654761	0.9329
x4income	0.402011	0.3498
x5region	-5.67504	0.5665
x6edu	-9.03879	0.2866
x7status	-0.774642	0.9681

ตาราง 13 (ต่อ)

	Coefficient	p-value	
x8media	-1.89582	0.7773	
side	14.4546	0.0148	**
x9dress	-3.16364	0.6697	
x10risk	-4.51402	0.5395	
x11rape	0.696219	0.9104	
x12success	5.43395	0.3576	
x13wtpself	-1.43356	0.0090	***
x14wtppublic	0.136016	0.4896	
x15lockdoor	5.01456	0.1339	
x16exp	2.49932	0.3530	
x17fear	1.23491	0.6419	

ตาราง 14 ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมหลังดูสื่อ

	Coefficient	p-value	
const	21.7765	<0.0001	***
side	12.7392	0.0904	*
x13wtpself	-4.32478	0.0083	***

กล่าวโดยสรุป สื่อด้านบวกทำให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองเพิ่มขึ้นมากกว่าสื่อด้านลบ เพราะทำให้เห็นถึงข้อดีและประโยชน์ที่เกิดขึ้นจริงของการเรียนศิลปะป้องกันตัวสามารถเอาตัวรอดจากสถานการณ์เสี่ยงต่อการข่มขืนหรือการคุกคามทางเพศได้

บทที่ 5

สรุปและอภิปราย (Conclusion and discussion)

งานวิจัยฉบับนี้ใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ รวมถึงประยุกต์ใช้วิธีการทาง เศรษฐศาสตร์พฤติกรรม (Behavioral Economic) และเศรษฐศาสตร์เชิงทดลอง (Experimental Economic) เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ก่อนและหลังการสะกดด้วยสื่อ ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จากการ คำนวณสถิติเบื้องต้นและหาผลต่างเฉลี่ยของราคาที่เต็มใจจ่ายก่อนและหลังดูสื่อ (Δ willingness to pay = $Y_{\text{หลังดูสื่อ}} - Y_{\text{ก่อนดูสื่อ}}$) จากวัตถุประสงค์ที่ 1 อิทธิพลของสื่อต่อความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความ รุนแรงในสังคม พบว่าสื่อทางด้านบวกทำให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองเพิ่มขึ้นมากกว่าสื่อ ด้านลบ และสื่อประเภทข่าวทำให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตัวเองและเพื่อลดความรุนแรงใน สังคมเพิ่มขึ้นมากที่สุด ส่วนผลการศึกษาจากการวิเคราะห์การถดถอยด้วยโปรแกรม gretl พบว่า หลังจากรับสื่อทางด้านบวกจะทำให้ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองเพิ่มขึ้นมากกว่าสื่อ ทางด้านลบ 14 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 95% และสื่อทางด้านบวกยังทำให้ความ เต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมเพิ่มขึ้นมากกว่าสื่อทางด้านลบ 90 บาท อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับ 90% สามารถสรุปผล จากวัตถุประสงค์ที่ 1 ได้ว่า สื่อทางด้านบวกทำให้ความ เต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคมเพิ่มขึ้นมากกว่าสื่อทางด้านลบ และจากวัตถุประสงค์ที่ 2 อิทธิพลของสื่อต่อทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในสังคม จากการทดลองที่ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มการ ทดลองออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือกลุ่มที่ดูภาพผู้หญิงแต่งกายไม่รัดกุม และกลุ่มที่ดูภาพผู้หญิงแต่ง กายเรียบร้อย โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินโอกาสก่อเหตุข่มขืนและโอกาสข่มขืนสำเร็จของผู้ชายในแต่ละภาพ ทั้งหมด 3 ภาพ ก่อนและหลังจากดูสื่อข่าวทางด้านบวกและลบ และสื่อละคร ทางด้านบวกและลบ พบว่าหลังจากรับสื่อข่าวทางด้านลบ ทำให้โอกาสในการก่อเหตุข่มขืน และ โอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามประเมินให้ภาพ ผู้ชายคนที่ 1 เป็นภาพที่จะมีโอกาสก่อเหตุข่มขืนและมีโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จมากที่สุดเป็น อันดับ 1 โดยที่หลังจากดูสื่อ พบว่าสื่อประเภทละครทางด้านลบ ทำให้บุคคลประเมินว่าผู้ร้ายจะมี โอกาสก่อเหตุข่มขืนและโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จมากที่สุด นอกจากนี้หลังจากหาค่าเฉลี่ยรวม ของโอกาสก่อเหตุข่มขืนและโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จแล้วยังพบว่ากรณีให้ดูภาพผู้หญิงแต่งกาย ไม่รัดกุมจะมีค่าเฉลี่ยของโอกาสก่อเหตุข่มขืนและโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จมากกว่ากรณีดูภาพ

ผู้หญิงแต่งกายเรียบร้อย สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการศึกษาความผิดเกี่ยวกับเพศ กรณีข่มขืนกระทำชำเรา (นวลจันทร์ ทศนชัยกุล, 2525) งานวิจัยเรื่องอิทธิพลของสื่ออนาจารที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ (ยุพาพร ปิวะพงษ์, 2554) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศ (เอกภพ อินทวิวัฒน์, 2542) ที่กล่าวว่า การแต่งกายส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมกรข่มขืนของผู้กระทำผิดทางเพศ

สามารถอภิปรายผลและเสนอแนะนโยบายได้ดังต่อไปนี้ ผลการศึกษาด้านทัศนคติเกี่ยวกับความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเองอยู่ที่ 300 บาทต่อชั่วโมง แสดงให้เห็นระดับราคาที่คุณคณส่วนใหญ่เต็มใจจ่าย สามารถนำไปใช้เป็นราคาทางการตลาดเพื่อดึงดูดความสนใจของคุณคณได้และเพื่อกระตุ้นให้คุณคณทั่วไปต้องการเรียนศิลปะป้องกันตัวเพิ่ม อีกทั้งยังเห็นได้ถึงส่วนต่างของราคาที่คุณคณส่วนใหญ่เต็มใจจ่ายกับราคากลางของโรงเรียนศิลปะป้องกันตัวในปัจจุบันที่รัฐสามารถช่วยให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียนได้ เพื่อผลักดันให้ประชาชนสนใจเรียนศิลปะป้องกันตัวมากยิ่งขึ้น และในส่วนของความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันส่วนรวมมีค่าน้อยกว่าความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเอง เพราะคุณคณมองว่าการป้องกันส่วนรวม และความปลอดภัยในสังคมควรเป็นสิ่งที่รัฐบาลต้องรับผิดชอบ และจากผลการศึกษาที่พบว่าหลังสะกิดด้วยสื่อ ทำให้ระดับความเต็มใจจ่ายเพิ่มขึ้น เป็นประโยชน์อย่างมากนำไปปรับใช้ได้ กล่าวคือเห็นได้ว่าสื่อมีอิทธิพลต่อทัศนคติของคน โดยหากต้องการให้คุณคณมีความเต็มใจจ่ายเพื่อเรียนศิลปะป้องกันตัวสูงขึ้น หรือต้องการให้มีความเต็มใจจ่ายเพื่อส่วนรวมสูงขึ้น ภาครัฐและเอกชนควรผลิตสื่อที่ใช้วิถีทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมในการสะกิด ซึ่งจากผลการวิจัยการใช้สื่อทางบวกและสื่อในรูปแบบข่าวจะทำให้คุณคณมีความเต็มใจจ่ายมากขึ้น รวมไปถึงให้ภาครัฐบรรจุวิชาเรียนศิลปะป้องกันตัวไว้ในหลักสูตร ตามกฎหมายด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ ที่ระบุว่าคุณคณมีสิทธิเข้าถึง เรียนรู้ และตัดสินใจ เพื่อให้มีสุขภาวะทางเพศที่ดี ปราศจากการข่มเหงคุกคาม (จุฬารัตน์ ยะปะนัน, 2554) มากไปกว่านั้นในส่วนของการศึกษาเกี่ยวกับการแต่งกาย ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืนหรือไม่ ในงานวิจัยนี้ก็แสดงให้เห็นว่าการแต่งกายยังส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืนอยู่ แต่ยังคงพิสูจน์ไม่ได้ว่าการแต่งกายเป็นปัจจัยที่ทำให้ก่อเหตุอาชญากรรมข่มขืนหรือไม่ งานวิจัยนี้เพียงแต่ต้องการศึกษาทัศนคติของคุณคณเท่านั้น อีกทั้งการศึกษาในเรื่องลักษณะของผู้ก่อเหตุว่ามีผลต่อทัศนคติของคุณคณหรือไม่ พบว่าลักษณะผู้ก่อเหตุค่อนข้างมีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืน เนื่องจากคุณคณยังมองว่าผู้ที่มีลักษณะไม่น่าไว้วางใจจะมีโอกาสก่อเหตุข่มขืนมากกว่า แต่ในความจริงเราไม่สามารถตัดสินบุคคลจากภายนอกได้ ดังนั้นเราทุกคนจึงควรระมัดระวังตนเอง ไม่ประมาท เรียน

ศิลปะป้องกันตัว เพื่อให้เมื่อเกิดสถานการณ์เสี่ยงต่อการข่มขืนจะสามารถเอาตัวรอดปลอดภัยได้
และลดปัญหาอาชญากรรมข่มขืนลงได้ในที่สุด

บรรณานุกรม

- Anaba, A. (2014). RESEARCH ON THE RELATIONSHIP BETWEEN RAPE AND DRESSING. Retrieved from <https://abigailanaba.com/research-on-the-relationship-between-rape-and-dressing/>
- Antonsen, S. H., & Wiig, E. K. (2017). *Willingness-to-pay for Crime Control Programs in Norway: Preferences and Attitudes towards Crime and Crime Reduction*. Norway, Europe. (Master thesis, University of Stavanger, Norway). Retrieved from <https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas&AN=edsbas.17C95A39&site=eds-live&custid=ns016262> Available from EBSCOhost BASE database.
- Carpentier, D., & Ewoldsen, R. (2008). A Test of the Network Models of Political Priming. *Media Psychology*, 11(2), 186-206. Retrieved from <https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=ssf&AN=511376567&site=eds-live&custid=ns016262>
- Carroll, K. A., Samek, A., & Zepeda, L. (2018). Food bundling as a health nudge: Investigating consumer fruit and vegetable selection using behavioral economics, 237-248. Retrieved from <https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsggo&AN=edsgcl.529721764&site=eds-live&custid=ns016262>
- ch3thailand. (2559). ไทยติดอันดับที่ 10 ของโลก ในคดีข่มขืน!! สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/grad.mahidol/posts/10153514611561169/>
- Cohen, M. A. (2015). Willingness to Pay to Reduce White-Collar and Corporate Crime. *Journal of Benefit-Cost Analysis*, 6(2), 305-324. Retrieved from <https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas&AN=edsbas.EC7E7720&site=eds-live&custid=ns016262>
- Cohen, M. A., Rust, R. T., Steen, S., & Tidd, S. T. (2004). WILLINGNESS-TO-PAY FOR CRIME CONTROL PROGRAMS. *Criminology*, 42(1), 89-110. Retrieved from

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edb&AN=13436253&site=eds-live&custid=ns016262>

Donnerstein, E., & Berkowitz, L. (1981). Victim reactions in aggressive erotic films as a factor in violence against women. *Journal of personality and social psychology*, 41(4), 710-724. Retrieved from

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=cmedm&AN=7288566&site=eds-live&custid=ns016262>

Ferguson, C. J. (2015). Does Movie or Video Game Violence Predict Societal Violence? It Depends on What You Look at and When 65(1), 193-212. Retrieved from

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbl&AN=RN367298716&site=eds-live&custid=ns016262>

Gigerenzer, G. (2018). The bias bias in behavioral economics. *Review of Behavioral Economics*, 5(3-4), 303-336. Retrieved from

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas&AN=edsbas.FC071646&site=eds-live&custid=ns016262>

Henkel, C., & Kranz, J. (2018). Pro-Environmental Behavior and Green Information Systems Research - Review, Synthesis and Directions for Future Research. *Proceedings of the International Conference on Information Systems (ICIS)*, 1-17. Retrieved from

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edb&AN=144599041&site=eds-live&custid=ns016262>

Hima. (2014). ความจริงของข้อมูลจากนักโทษข่มขืน 100 คน ข้อมูลจริง หรือเรื่องแต่งจากผู้หวังดีในทางที่ผิด. สืบค้นจาก https://medium.com/@himatako_th/100-66f7fb6999d9

John, C. (2008). Contingent valuation analysis of willingness to pay to reduce childhood obesity. *Economics and Human Biology*, 6(2), 281-292. Retrieved from

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edselp&AN=S1570677X08000257&site=eds-live&custid=ns016262>

Kahneman, D., & Tversky, A. (1998). Prospect Theory: An Analysis of Decision under Risk, *Econometrica* 100(2), 462-490. Retrieved from

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbl&AN=RN055003490&site=eds-live&custid=ns016262>

Leicester, A., Levell, P., & Rasul, I. (2012, 01/01/). Insights provided by behavioural economics will help inform more effective tax reform policies. Retrieved from

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas&AN=edsbas.F9E89C23&site=eds-live&custid=ns016262>

Loewenstein, G., O'Donoghue, T., & Rabin, M. (2009). 'Projection Bias in Predicting Future Utility', *Quarterly Journal of Economics*, CXVIII (4), November, 1209-482(238), 585-624. Retrieved from

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbl&AN=RN260376493&site=eds-live&custid=ns016262>

MGR Online. (2551). อิทธิพลทีวี! เด็กไทยอยากเป็นพระเอกเพราะ “ข่มขืน” คนอื่นได้. สืบค้นจาก

<https://mgronline.com/qol/detail/9510000050150>

Michael, P. (2020). Social Cognitive Theory. Retrieved from

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edscrc&AN=edscrc.28989321&site=eds-live&custid=ns016262>

Mudzana, P. S. (2016). *Factors contributing to non-reporting of rape by school going adolescents in Matsulu Township of South Africa*. South Africa, Africa. (doctoral or postdoctoral thesis, University of South Africa, Pretoria). Retrieved from

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas&AN=edsbas.B2B9A8E3&site=eds-live&custid=ns016262> Available from

EBSCOhost BASE database.

O'Donoghue, T., & Rabin, M. (2015). Present Bias: Lessons Learned and To Be Learned.

5. Retrieved from

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbl&AN=CN600207305&site=eds-live&custid=ns016262>

PPTV online. (2559). มุลนิธิหญิงชายก้าวไกล ชี้กฎหมายต้องไม่เปิดช่องให้มีการยอมความในคดีข่มขืน. สืบค้นจาก

<https://www.pptvhd36.com/news/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%>

[B9%80%E0%B8%94%E0%B9%87%E0%B8%99%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%99/29211](https://doi.org/10.1371/journal.pone.0176028)

Rasmus, F., Laurits Rohden, S., Annemarie, O., Katherine Marie, A., Laure, S., Caterina, D., . . . Federico, J. A. P.-C. (2017). Comparison of three nudge interventions (priming, default option, and perceived variety) to promote vegetable consumption in a self-service buffet setting. *PLoS ONE*, 12(5), e0176028-e0176028. Retrieved from <https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsdoj&AN=edsdoj.15cef3ba357460e95fc1567b40709c3&site=eds-live&custid=ns016262>

Style up. (2019). Gameangel. Retrieved from <http://m.styleup.gameangel.com/app/>

tanhnanchya. (2018). 4 วิธีที่ Present-Biased ทำลายการเงินของคุณ! สืบค้นจาก <https://www.finnomena.com/tanhnanchya/present-biased/>

Teixeira, A. A. C., & Soeiro, M. (2013). DETERMINANTS OF STUDENTS' WILLINGNESS TO PAY FOR VIOLENT CRIME REDUCTION58(4), 1350027-1350021. Retrieved from https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=coneds_qd6&AN=edsair.doi.dedup.....7e1aa9f0e8c9315097d0f168dfe59317&site=eds-live&custid=ns016262

Walker, K., Pillinger, C., & Brown, S. (2018). Characteristics and motivations of perpetrators of child sexual exploitation (A rapid evidence assessment of research). Retrieved from <https://www.csacentre.org.uk/documents/characteristics-motivations-cse/>

WorkpointTODAY. (2564). สถิติที่ “หญิงไทย” เผชิญความรุนแรงสูงติดอันดับโลก สสส.วอนทุกภาคส่วนร่วมมือยุติปัญหา. สืบค้นจาก <https://workpointtoday.com/violence-to-th-women-2022/>

Yamane, T. (1970). *Statistics : an introductory analysis*. 2nd ed. Retrieved from <https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=cat07218a&AN=swur.000004515&site=eds-live&custid=ns016262>

กนกวรรณ กมลจารุพิศุทธิ, & อ้อทิพย์ ราชภูริณิยม. (2554). ความเต็มใจที่จะจ่ายในการซื้อประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลส่วนเพิ่มของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ในเขตกรุงเทพมหานคร. สืบค้นจาก

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=cat07218a&AN=swur.000332111&site=eds-live&custid=ns016262>

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Hum_Res_Econ/Kanokwan_K.pdf

กรุงเทพธุรกิจ. (2561). อึ้ง! มุลนิธิปวีณาฯ เผยข้อมูล สถิติปัญหาข่มขืนเพิ่มขึ้น 21%. สืบค้นจาก

<https://www.bangkokbiznews.com/news/821734>

ข่าวสด. (2561a). บุกจับ บวม จิรัชพิสิษฐ์ ดารานายแบบ กลางห้างดัง! ตุ่นบิทคอยน์ สูญกว่า 700ล.

สืบค้นจาก https://www.khaosod.co.th/breaking-news/news_1424368

ข่าวสด. (2561b). ระวัง!! เริงล่านักโทษ ก่อเหตุชุลมุนหน้าคุก ชิงรถพุ่งชนประตูหนี ทับเจ็บ 1 !!

สืบค้นจาก https://www.khaosod.co.th/breaking-news/news_1673904

จักรพงษ์ แผ่นทอง. (2019). การหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถาม. สืบค้นจาก

<https://krujakrapong.com/%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%8A%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%A1%E0%B8%B1%E0%B9%88%E0%B8%99%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%81%E0%B8%9A%E0%B8%9A%E0%B8%AA/>

จิรัชญา ลีลาประภาภรณ์. (2561). สถาบันกับการครอบงำทางความคิด กรณีศึกษาภาพจำของ อาชญากรคดีข่มขืน. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

จุฬารัตน์ เอื้ออำนวย. (2550). ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย; Factors risking to be sex crime victims of Thai. หนังสือในโครงการจัดพิมพ์ เผยแพร่รายงานการวิจัย, 14(16), 213-216. สืบค้นจาก

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=cat07218a&AN=swur.000106980&site=eds-live&custid=ns016262>

จุฬารัตน์ ยะปะนัน (Ed.) (2554). ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองอนามัยการเจริญพันธ์.

ดวงรัก จิรวัดมนรังสี. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้ชม ที่มีต่อภาพ ความรุนแรงในสื่อ: ศึกษาผ่านภาพยนตร์ เรื่อง *Funny Games U.S.* (2007). Web server without geographic relation, Web server without geographic relation (org). (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas>

<https://edsbas.36CBFD35&site=eds-live&custid=ns016262> Available from EBSCOhost BASE database.

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2525). การศึกษาความผิดเกี่ยวกับเพศ กรณีข่มขืนกระทำชำเรา. สืบค้นจาก <https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/4515>

บุญวรา สุมะโน เชนพิงพร. (2560). เศรษฐศาสตร์พฤติกรรม เจาะเบื้องหลังสู่ทางป้องกันพฤติกรรม โกง. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/blogs/columnist/118404>

ผู้จัดการออนไลน์. (2562). มทบ.24 ตามล่านักโทษแหกคุกทหาร ก่อคดีทั้งทำร้ายร่างกายและข่มขืนหลายท้องที่. สืบค้นจาก <https://mgronline.com/local/detail/9620000100095>

พวงเพ็ญ ใจกว้าง. (2542). ปัจจัยทางสังคมกับการข่มขืนกระทำชำเราเด็กของผู้ต้องขังชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางอุดรธานี. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก <https://dric.nrct.go.th/index.php?/Search/SearchDetail/91968>

พีระ ตั้งธรรมรักษ์. (2017). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคเพื่อสุขภาพ: กรณีศึกษา นักเรียน นิสิตนักศึกษา และกลุ่มคนวัยทำงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. *Srinakharinwirot Research and Development (Journal of Humanities and Social Sciences)*, 9(18), 141.

ยุพาพร ปิวะพงษ์. (2554). อิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณี : ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. Web server without geographic relation, Web server without geographic relation (org). (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas&AN=edsbas.496B79BA&site=eds-live&custid=ns016262> Available from EBSCOhost BASE database.

รุจิรัชชัญญานันท์ ชัยแก้ว. (2010). ทฤษฎีการเรียนรู้กับพฤติกรรมการปาหิน : การศึกษาแนวทางการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ; *Social learning theory and stone-throwing behavior : the measure of crime prevention, crime control and crime solving*. Thailand. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas&AN=edsbas.4A971723&site=eds-live&custid=ns016262> Available from EBSCOhost BASE database.

ลดาวัลย์ รุ่งเรืองพัฒนา. (2548). พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อข่มขืนของวัยรุ่นหญิงในสยามแอสควร์ ; *Preventive behavior from becoming rape victims of female teenagers in Siam Square*. Thailand. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas&AN=edsbas.B8874C84&site=eds-live&custid=ns016262> Available from EBSCOhost BASE database.

วรัทย์ ศรีพิพัฒน์กุล. (2555). การศึกษาต้นทุนสังคมของโรงไฟฟ้า กรณีศึกษา โรงไฟฟ้าถ่านหิน ; *A study of social cost of power plant : the case of coal fired power plant*. Thailand. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas&AN=edsbas.1703561F&site=eds-live&custid=ns016262> Available from EBSCOhost BASE database.

สมชาย อินโด. (2536). ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมทางเพศ ประเภทคดีข่มขืนกระทำชำเรา. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas&AN=edsbas.C73D9506&site=eds-live&custid=ns016262> Available from EBSCOhost BASE database.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2560). จำนวนนิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในระบบโรงเรียน จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2560 - 2564. สืบค้นจาก

<http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/03.aspx>

สิริวิญญู อินทรประเสริฐ. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของสื่อกับพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชน ในกรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัย มสค สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 10(3), 18-34. สืบค้นจาก

[https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas
&AN=edsbas.5A272FA1&site=eds-live&custid=ns016262](https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas&AN=edsbas.5A272FA1&site=eds-live&custid=ns016262)

สุชума อรุณจิต. (2559). The factors of begetting sex crimes and the direction to prevent sex crimes according to Crime Triangle Theory ; ปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศและแนวทางการป้องกันอาชญากรรม ทางเพศตามทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม. *Journal of Criminology and Forensic Science*; วารสารวิชาการอาชญาวิทยาและนิติวิทยาศาสตร์, 2(1), 23-24. สืบค้นจาก

[https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas
&AN=edsbas.F77AD132&site=eds-live&custid=ns016262](https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas&AN=edsbas.F77AD132&site=eds-live&custid=ns016262)

สุวรา แก้วนุ้ย, & ทักษพล ธรรมรังสี. (2554). พฤติกรรมการคุกคามทางเพศในกลุ่มเด็กและเยาวชนภายใต้อิทธิพลการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. สืบค้นจาก

<https://kb.hsri.or.th/dspace/handle/11228/3253?locale-attribute=th>

หทัยรัตน์ มาประณีต. (2554). การศึกษาทัศนคติด้านความรุนแรงต่อสตรีของสตรีในชุมชนเมือง (A STUDY OF ATTITUDES ON VIOLENCE AGAINST WOMEN OF WOMEN IN URBAN COMMUNITY). *Srinakharinwirot Research and Development (Journal of Humanities and Social Sciences)*, 3(6), 162. สืบค้นจาก

[https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=ir02034
a&AN=swuj.article.1844&site=eds-live&custid=ns016262](https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=ir02034a&AN=swuj.article.1844&site=eds-live&custid=ns016262)

<http://ejournals.swu.ac.th/index.php/swurd/article/view/1844>

อาทิตยา วงศ์วานิช. (2559). ความเต็มใจจ่ายในการใช้บริการสถานออกกำลังกายของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. สืบค้นจาก

[https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas
&AN=edsbas.7705A1B5&site=eds-live&custid=ns016262](https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbas&AN=edsbas.7705A1B5&site=eds-live&custid=ns016262)

เอกภพ อินทวิวัฒน์. (2542). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศศึกษาเฉพาะผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเรา. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก

<https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/92916>

ภาคผนวก

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง

อิทธิพลของสื่อต่อทัศนคติด้านการข่มขืน ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงความรุนแรงในสังคม และความเต็มใจจ่ายในการป้องกันตนเอง ด้วยมุมมองทาง

เศรษฐศาสตร์คณะเศรษฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง : 1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งในการเก็บข้อมูลเพื่อทำวิจัยวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการระดับปริญญาโท คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืน ความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงความรุนแรงในสังคม และความเต็มใจจ่ายในการป้องกันตนเอง โดยทางผู้ศึกษาจะเก็บข้อมูลส่วนตัวของท่านเป็นความลับ ไม่นำไปเผยแพร่แต่อย่างใด จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดตอบตามความเป็นจริงและตรงกับตัวท่านมากที่สุด ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

2. แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 : ทัศนคติเกี่ยวกับความเต็มใจจ่ายเพื่อลดความรุนแรงในสังคม ความเต็มใจจ่าย

เพื่อป้องกันตนเอง และทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืน

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 3 : พฤติกรรมและทัศนคติส่วนบุคคล

ส่วนที่ 4 : ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ส่วนที่ 1: ทัศนคติเกี่ยวกับเพื่อลดความรุนแรงในสังคม ความเต็มใจจ่ายเพื่อป้องกันตนเอง และทัศนคติเกี่ยวกับการข่มขืน

คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับตัวท่าน และเติมคำตอบลงในช่องว่าง

1.1 จากสถิติขององค์การอนามัยโลก พบว่า “มีผู้หญิงถูกคุกคามทางเพศทั้งทางร่างกาย จิตใจ มากกว่า 7 คน ต่อวันและมีตัวเลขผู้แจ้งความ สูงถึงปีละ 30,000 คน” จากข้อมูลดังกล่าว ท่านมีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาความรุนแรงนี้เป็นที่บาทต่อ 1 ปี (เช่น การติดกล้องวงจรปิด-ไฟตามจุดเปลี่ยว การเพิ่มเวรยาม-ตำรวจตามจุดเสี่ยง)

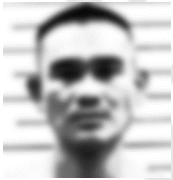

..... บาท/ปี

1.2 ท่านสนใจเรียนศิลปะป้องกันตัวหรือไม่

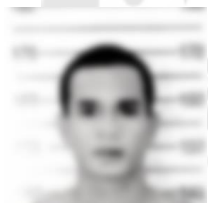
- ไม่สนใจ (ข้ามไปข้อ 1.4)
- สนใจ (เลือกศิลปะป้องกันตัวที่ท่านสนใจ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ และความเต็มใจจ่ายในการเรียนศิลปะป้องกันตัวนั้นเป็นเท่าไร)
- มวยไทย มวยสากล บาท/ชั่วโมง/ครั้ง
- เทควันโด (เน้นการใช้มือและเท้า ของชาวเกาหลี) บาท/ชั่วโมง/ครั้ง
- คาราเต้ (เน้นการใช้มือและเท้า ของชาวญี่ปุ่น) บาท/ชั่วโมง/ครั้ง
- ยูโด (เน้นการต่อยด้วยมือเปล่าและเน้นท่าลายจุดอ่อนของคู่ต่อสู้) บาท/ชั่วโมง/ครั้ง
- บราซิลเลียน ยิวยิตสู (เน้นเล่นงานการทรงตัวของคู่ต่อสู้) บาท/ชั่วโมง/ครั้ง
- การต่อสู้แบบผสม บาท/ชั่วโมง/ครั้ง

1.3 ท่านมีความสนใจเรียนศิลปะป้องกันตัวหรือไม่ และมีความเต็มใจจ่ายในการเรียนศิลปะป้องกันตัวต่อไปนี้เท่าไร (ฟังผู้วิจัยเสนอราคาและตอบคำถาม)

1.4 ท่านคิดว่าผู้ชายใน 3 ภาพต่อไปนี้ มีโอกาสก่อเหตุข่มขืนในระดับใด

โอกาส	5	4	3	2	1
ภาพ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
 ภาพผู้ชาย 1					
 ภาพผู้ชาย 2					
 ภาพผู้ชาย 3					

1.5 ท่านคิดว่าผู้ชายใน 5 ภาพต่อไปนี้ มีโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จในระดับใด

โอกาส ภาพ	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
 ภาพผู้ชาย 1					
 ภาพผู้ชาย 2					
 ภาพผู้ชาย 3					

1.6 คู่มือจากผู้ทำวิจัย

1.7 หลังจากคู่มือท่านสนใจเรียนศิลปะป้องกันตัวหรือไม่

ไม่สนใจ (ข้ามไปข้อ 1.9)

สนใจ (เลือกศิลปะป้องกันตัวที่ท่านสนใจ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ และความเต็มใจจ่ายในการเรียนศิลปะป้องกันตัวนั้นเป็นเท่าไร)

- มวยไทย มวยสากล บาท/ชั่วโมง/ครั้ง
- เทควันโด (เน้นการใช้มือและเท้า ของชาวเกาหลี) บาท/ชั่วโมง/ครั้ง
- คาราเต้ (เน้นการใช้มือและเท้า ของชาวญี่ปุ่น) บาท/ชั่วโมง/ครั้ง
- ยูโด (เน้นการต่อยด้วยมือเปล่าและเน้นทำลายจุดอ่อนของคู่ต่อสู้) บาท/ชั่วโมง/ครั้ง
- บราซิลเลียน ยิวยิตสู (เน้นเล่นงานการทรงตัวของคู่ต่อสู้) บาท/ชั่วโมง/ครั้ง
- การต่อสู้แบบผสม บาท/ชั่วโมง/ครั้ง

1.8 ท่านมีความสนใจเรียนศิลปะป้องกันตัวหรือไม่ และมีความเต็มใจจ่ายในการเรียนศิลปะป้องกันตัวต่อไปนี้
เท่าไร (ฟังผู้วิจัยเสนอราคาและตอบคำถาม)

1.9 เพราะเหตุใดท่านจึงสนใจเรียนศิลปะป้องกันตัว (เรียงลำดับจากมากไปน้อย 1-3 อันดับ)

☐ เพื่อป้องกันตัวเอง	☐ เพื่อปกป้องผู้อื่น
☐ เพื่อสุขภาพและรูปร่างที่ดี	☐ เรียนตามสื่อที่ได้รับมา (เห็นจากข่าวหรือละคร)
☐ ตามกระแสนิยม	☐ เรียนตามศิลปินหรือบุคคลที่ชื่นชอบ

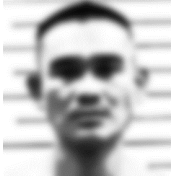

1.10 **หลังจากดูสื่อ** และจากสถิติขององค์การอนามัยโลก พบว่า “มีผู้หญิงถูกคุกคามทางเพศทั้งทางร่างกาย
จิตใจ มากกว่า 7 คน ต่อวันและมีตัวเลข**ผู้แจ้งความ สูงถึงปีละ 30,000 คน**” จากข้อมูลดังกล่าว ท่าน
มีความเต็มใจจ่ายเพื่อลดปัญหาความรุนแรงนี้เป็นกี่บาทต่อ 1 ปี (เช่น การติดตั้งวงจรปิด-ไฟตามจุด
เปลี่ยว การเพิ่มเวรยาม-ตำรวจตามจุดเสี่ยง)

..... บาท/ปี

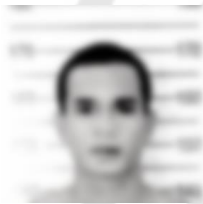
1.11 หากท่านมีเงินอยู่ 1 ก้อน ท่านจะยินดีจ่ายให้กับการเรียนศิลปะป้องกันตัวของตนเองและการจ่ายเพื่อลด
ปัญหาความ รุนแรงต่อส่วนรวมเท่าไร (กรุณาตอบเป็นสัดส่วน ยินดีจ่ายให้กับการเรียนศิลปะป้องกันตัว :
ยินดีจ่ายเพื่อลดปัญหาความรุนแรง เช่น 70:30)

.....

1.12 หลังจากดูสื่อท่านคิดว่าผู้ชายใน 5 ภาพต่อไปนี้ มีโอกาสก่อเหตุข่มขืนในระดับใด

โอกาส ภาพ	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
 ภาพผู้ชาย 1					
 ภาพผู้ชาย 2					
 ภาพผู้ชาย 3					

1.13 หลังจากดูสื่อที่ท่านคิดว่าผู้ชายใน 5 ภาพต่อไปนี้ มีโอกาสก่อเหตุข่มขืนสำเร็จในระดับใด

ภาพ \ โอกาส	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
 ภาพผู้ชาย 1					
 ภาพผู้ชาย 2					
 ภาพผู้ชาย 3					

ส่วนที่ 2: ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด และเติมคำตอบลงในช่องว่าง

2.1 เพศ ชาย หญิง

2.2 อายุ (ปี)

2.3 ศาสนา พุทธ คริสต์ อิสลาม อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2.4 ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

2.5 อาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่รัฐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว

พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน นักเรียน/นักศึกษา

ไม่ได้ประกอบอาชีพ

2.6 สถานภาพ

โสด สมรส หย่า หม้าย

2.7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน บาท

2.8 ท่านคิดว่าเส้นทางในการเดินทางกลับบ้านของท่านเสี่ยงต่อการก่อเหตุข่มขืนหรือไม่ (ทางเดินมืดเปลี่ยว ไม่มีไฟหรือกล้องวงจรปิดตามทางเดิน)

เสี่ยง ไม่เสี่ยง

2.9 จากคำตอบข้อ 2.8 เพราะเหตุใดจึงเสี่ยง(ไม่เสี่ยง)

.....

ส่วนที่ 3: พฤติกรรมและทัศนคติส่วนบุคคล

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด และเติมคำตอบลงในช่องว่าง

3.1 พฤติกรรมและทัศนคติของท่านเกี่ยวกับสื่อ

3.1.1 ท่านบริโภคสื่อในรูปแบบใดมากที่สุด

ละคร/ภาพยนตร์

ข่าว

3.2 พฤติกรรมและทัศนคติของท่านเกี่ยวกับการข่มขืน

3.2.1 ท่านคิดว่าปัจจัยต่อไปนี้ ส่งผลต่อพฤติกรรมการข่มขืนในระดับใด

ปัจจัย	ระดับ	5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
สื่อ (ละคร ข่าว)						
รายได้						
อาชีพ						
ศาสนา						
แอลกอฮอล์						

ปัจจัย	ระดับ	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ยาเสพติด						
การแต่งกายวาบหวีว						
สถานที่อำนวยความสะดวก						
ขาดความยับยั้งชั่งใจ						
ประสบการณ์ฝังใจในอดีต						
ไม่รู้กฎหมาย						
ความต้องการทางเพศ						

3.3 พฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับความเต็มใจง่ายเพื่อป้องกันตนเอง

3.3.1 ให้ท่านประเมินระดับพฤติกรรมของท่านว่าอยู่ในระดับใด

พฤติกรรม	ระดับ	5 เป็นประจำ	4 บ่อยครั้ง	3 ปานกลาง	2 บางครั้ง	1 ไม่เคย
ลืดอกประตูเมื่ออยู่บ้านคนเดียว						
ประสบการณ์เคยถูกคุกคามทางเพศ (รวมทั้งการถูกคุกคามด้วยสายตา วาจา ข้อความผ่านสื่อออนไลน์)						
กลัวหรือเป็นกังวลว่าจะเกิดอาชญากรรมต่อ ตนเอง(หลีกเลี่ยงการเดินทางในสถานที่เปลี่ยว ตามลำพัง)						
ท่านแต่งกายด้วยชุดวาบหวีวบ่อยแค่ไหน เช่น เสื้อสายเดี่ยว เกาะอก กางเกงขาสั้น กระโปรงสั้น (ตอบเฉพาะเพศหญิง)						

ส่วนที่ 4 : ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

*** ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านสละเวลาทำแบบสอบถามในครั้งนี้ ***

สถาบันยุทธศาสตร์
ทางปัญญาและวิจัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย โดยคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศนียบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

สลิล สันติพันธ์พิทักษ์

ได้ผ่านการฝึกอบรมโครงการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
และการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์”

วันที่ออกใบประกาศ
(๒๓/๐๗/๒๕๖๓)

(Ethical Principle to Research Involving Human Subject)

วันที่ใบประกาศหมดอายุ
(๒๓/๐๗/๒๕๖๖)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมทัศน์ จิระเดชะ)
ผู้อำนวยการสถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	สลิล สันติพันธ์พิทักษ์
วัน เดือน ปี เกิด	22 มกราคม 2541
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	157/72 ถนนร่มเกล้า แขวงคลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

